

Warszawa, 29 stycznia 2012 r.

Analiza – tabela korelacji

Niniejszy dokument stanowi analizę korelacji przepisów umowy międzynarodowej **Anti-Counterfeiting Trade Agreement (ACTA)** z polskim systemem prawa. Analiza korelacji przepisów została przygotowana przez zespół kancelarii **Maruta i Wspólnicy**, we współpracy z **Instytutem Prawa i Społeczeństwa INPRIS**. Przedmiotem analizy jest próba porównania regulacji ACTA z przepisami obowiązującymi w Polsce, w celu odpowiedzi na pytanie, czy przyjęcie ACTA wymaga wprowadzenia do polskiego porządku prawnego nowych instytucji.

Dokument ten nie stanowi porady prawnej ani opinii prawnej. Jego celem jest wyłącznie popularyzowanie wiedzy.

Analiza została przygotowana w oparciu o następujące przepisy:

- ACTA: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2011:0380:FIN:PL:PDF>
- kc - ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz.U. Nr 16, poz. 93 ze zm.)
- kpc - ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. Nr 43, poz. 296 ze zm.)
- uokpd - ustawa z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz.U. Nr 197, poz. 1661 ze zm.)
- pr. aut. - ustawa z 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (tekst jedn. (Dz.U. Nr 90, poz. 631 ze zm.)
- pwp - ustawa z z dnia 30 czerwca 2000 r. - Prawo własności przemysłowej (tekst jedn. Dz.U. Nr 119, poz. 111, ze zm.)
- Konstytucja RP - Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r.
- Ustawa z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz.U. z 2009 nr 168 poz. 1323)

- Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w Administracji w sprawie kontroli granicznej dokonywanej przez funkcjonariuszy Straży Granicznej z dnia 15 grudnia 2006 (Dz.U. Nr 238, poz. 1729)
- Ustawa z dnia 19 marca 2004 – Prawo Celne (Dz.U. Nr 68, poz. 622)
- Rozporządzenie Rady (WE) Nr 1383/2003 z dnia 22 lipca 2003 r. dotyczące działań organów celnych skierowanych przeciwko towarom podejrzanym o naruszenie niektórych praw własności intelektualnej oraz środków podejmowanych w odniesieniu do towarów, co do których stwierdzono, że naruszyły takie prawa z dnia 22 lipca 2003 (Dz.Urz.UE.L Nr 196, str. 7),
- Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie rozciągnięcia stosowania przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji z dnia 28 lutego 2011 (Dz.U. Nr 46, poz. 237).

ACTA W SZERSZYM KONTEKŚCIE

ACTA nie jest pierwszym aktem prawa międzynarodowego regulującym materię prawa własności intelektualnej. Materię tę regulują także:

1. **Konwencja berneńska o ochronie dzieł literackich i artystycznych**, która określa przede wszystkim minimalny zakres ochrony w zakresie prawa autorskiego, jaki muszą ustanowić poszczególne państwa (innymi słowy: co podlega prawu autorskiemu i jak długo). Ratyfikowały ją prawie wszystkie państwa świata.
2. **Konwencja paryska o ochronie własności przemysłowej**, która określa przede wszystkim co jest chronione i w jakim trybie powinno być rejestrowane. Ratyfikowało ją ponad 170 państw.
3. **Tzw. internetowe traktaty WIPO**, czyli traktat WIPO o prawie autorskim i traktat WIPO o artystycznych wykonaniach i fonogramach, które wprowadzają pewne nowe regulacje związane ze środowiskiem cyfrowym. Ratyfikowało je prawie 90 państw.
4. **Porozumienie Dotyczące Handlowych Aspektów Prawa Własności Intelektualnej (TRIPS)**, będące załącznikiem do układu ustanawiającego Światową Organizację Handlu (WTO), do której należy obecnie 157 krajów. Reguluje takie zagadnienia dot. prawa własności intelektualnej, jak minimalny czas ochrony dzieł przez prawo autorskie, czy też znaków towarowych.
5. **Dorobek Unii Europejskiej**, a zwłaszcza dyrektywa nr 2004/48/WE w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej (tzw. dyrektywa Enforcement lub IPRED). Prawo unijne wiąże oczywiście wszystkie 27 państw członkowskich.

ACTA będzie na początku podpisane i ratyfikowane przez co najwyżej 40 państw.

Dopiero w tym kontekście możliwa jest sensowna i merytoryczna dyskusja o ACTA. Nie jest ona łatwa, ponieważ wszystkie te regulacje, pomimo tego, że na pierwszy rzut oka wydają się być podobne, różnią się w szczegółach, z których niektóre mogą okazać się niezwykle istotne.

Pierwsze wrażenie po porównaniu powyższych aktów sugeruje, że wiele z rozwiązań, które pojawiają się w ACTA, znanych jest z wcześniej obowiązujących aktów normatywnych, zwłaszcza z unijnych dyrektyw. Naszym zdaniem ACTA jest porozumieniem, które można określić mianem „TRIPS plus” tj. zaostrzającym standardy ochrony prawa własności intelektualnej przewidziane w TRIPS. Przy okazji można traktować ACTA jako próbę „eksportu” na inne państwa surowych reguł odpowiedzialności znanych w prawie unijnym.

W przeciwieństwie do TRIPS (gdzie można znaleźć odwołania do takich norm jak: dobrobyt społeczny i gospodarczy, zrównoważenie praw i obowiązków, czy uwzględnienie wzajemnych korzyści dla producentów i użytkowników wiedzy technicznej) ACTA praktycznie nie odwołuje się do norm o charakterze pozaprawnym.

W preambule ACTA znalazł się jedynie ogólny postulat, by ochrona praw własności intelektualnej nie stała się przeszkodą w handlu prowadzonym zgodnie z prawem. Jedyne zwrócenie się w kierunku norm społecznych wiąże się z odwołaniem w ACTA do deklaracji z Doha z 2001 r., zgodnie z którą zobowiązania strony dotyczące ochrony praw własności intelektualnej nie powinny mieć negatywnego wpływu na ochronę zdrowia.

Mimo że takie „programowe” normy nie są najważniejsze dla oceny treści przepisów, mogą okazać się kluczowe przy interpretacji tych aktów. Uwidoczniają one przy tym różne podejścia autorów TRIPS i ACTA - choć oba porozumienia mają w nazwie „handlowy”. ACTA przy starszym o dekadę TRIPS wygląda na akt anachroniczny. Wynika to zapewne z tego, że TRIPS negocjowany był w znacznie szerszym gronie, przez co zarówno kraje rozwijające się, jak i kraje rozwinięte zmuszone były do ustępstw i ostateczna treść tego porozumienia jest wynikiem pewnego kompromisu. Szkoda, że w związku z tajemnicą materiałów negocjacyjnych nie jesteśmy w stanie stwierdzić, czyje inicjatywy i jakie kompromisy wpłynęły najsilniej na treść ACTA.

Tabela korelacji

Kluczowym z punktu widzenia porozumienia ACTA jest pytanie czy aktualnie obowiązujące przepisy polskie wymagać będą zmian, czy też już w obecnej formie spełniają wymagania wynikające z ACTA. W ramach odpowiedzi na to newralgiczne pytanie przygotowaliśmy następujące zestawienie.

Postanowienia ACTA dotyczące przepisów krajowych regulujących prawa i wolności zostały zaznaczone na **KOLOR CZERWONY**

Postanowienia ACTA o charakterze głównie technicznym i instytucjonalnym zostały zaznaczone na **KOLOR NIEBIESKI**

Przepis ACTA	Brzmienie odpowiednika w polskim prawie	Czy ACTA wymaga wprowadzenia czegoś zupełnie nieznanego w polskim prawie?
<p>Artykuł 1: Stosunek do innych umów</p> <p>Artykuł 2: Charakter i zakres zobowiązań</p> <p>Artykuł 3: Stosunek do norm dotyczących dostępności i zakresu praw własności intelektualnej</p>		
<p>Artykuł 4: Prywatność i ujawnianie informacji</p> <p>1. Żadne z postanowień niniejszej Umowy nie nakłada na Stronę wymogu ujawniania:</p> <p>a) informacji, których ujawnienie byłoby sprzeczne z jej prawem, w tym z przepisami chroniącymi prawo do prywatności, lub z umowami międzynarodowymi, których jest stroną:</p>	<p>Dzięki tej klauzuli Państwa-Strony nie są zmuszone do zmiany prawa, jeżeli byłoby to sprzeczne z przyjętymi w danym kraju wolnościami i prawami, np. prawem do tajemnicy korespondencji (art. 49 Konstytucji RP), czy ochroną danych osobowych.</p>	<p>Nie.</p>

Artykuł 5: Definicje ogólne

Definicje ogólne Jeżeli nie określono inaczej, dla celów niniejszej Umowy:

- a) ACTA oznacza Umowę handlową dotyczącą zwalczania obrotu towarami podrobionymi;
- b) Komitet oznacza Komitet ds. ACTA ustanowiony w rozdziale V (Postanowienia instytucjonalne);
- c) właściwe organy obejmują odpowiednie organy sądowe, administracyjne lub organy ścigania zgodnie z prawodawstwem Strony;
- d) towary oznaczone podrobionym znakiem towarowym oznaczają towary, wraz z opakowaniem, opatrzone bez zezwolenia znakiem towarowym identycznym ze znakiem towarowym należycie zarejestrowanym dla takich towarów lub takim, którego istotne cechy nie odróżniają go od takiego znaku towarowego i który w związku z tym narusza prawa osoby będącej właścicielem przedmiotowego znaku zgodnie z prawodawstwem kraju, w którym wykorzystano procedury określone w rozdziale II (Ramy prawne dla dochodzenia i egzekwowania praw własności intelektualnej);
- e) kraj należy rozumieć tak samo jak określono w uwagach wyjaśniających Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu;
- f) tranzyt celny oznacza procedurę celną, w ramach której towary są transportowane pod kontrolą organów celnych z jednego urzędu celnego do drugiego;
- g) dni oznaczają dni kalendarzowe;
- h) własność intelektualna odnosi się do wszystkich kategorii własności intelektualnej stanowiących przedmiot postanowień sekcji 1-7 części II porozumienia TRIPS;
- (i) towary w tranzycie oznaczają towary objęte tranzytem celnym lub przeładunkiem;
- j) osoba oznacza osobę fizyczną lub prawną;

Definicja “towaru oznaczonego podrobionym znakiem towarowym”:

Art. 120 ust. 3 pwp

Ilekcroć w ustawie jest mowa o:

(...)

3) znakach towarowych podrobionych - rozumie się przez to użyte bezprawnie znaki identyczne lub takie, które nie mogą być odróżnione w zwykłych warunkach obrotu od znaków zarejestrowanych, dla towarów objętych prawem ochronnym;

Definicja “posiadacza praw”:

Art. 105 pr. aut.

1. Domniemywa się, że organizacja zbiorowego zarządzania jest uprawniona do zarządzania i ochrony w odniesieniu do pól eksploatacji objętych zbiorowym zarządzaniem oraz że ma legitymację procesową w tym zakresie. Na domniemanie to nie można się powołać, gdy do tego samego utworu lub artystycznego wykonania rości sobie tytuł więcej niż jedna organizacja zbiorowego zarządzania.

Regulacja dotycząca dozwolonego użytku:

Art. 23 pr. aut.

1. Bez zezwolenia twórcy wolno nieodpłatnie korzystać z już rozpowszechnionego utworu w zakresie własnego użytku osobistego. Przepis ten nie upoważnia do budowania według cudzego utworu architektonicznego i architektoniczno-urbanistycznego oraz do korzystania z elektronicznych baz danych spełniających cechy utworu, chyba że dotyczy to własnego użytku naukowego niezwiązanego z celem zarobkowym.

2. Zakres własnego użytku osobistego obejmuje korzystanie z pojedynczych egzemplarzy utworów przez krąg osób pozostających w związku osobistym, w szczególności pokrewieństwa, powinowactwa lub

W zakresie “towaru oznaczonego podrobionym znakiem towarowym”: nie, choć definicja różni się w szczegółach.

W zakresie “pirackich towarów chronionych prawem autorskim”: niewykluczone, można interpretować ten przepis tak, że “pirackie” będą niektóre kopie stworzone w ramach dozwolonego użytku.

- k) pirackie towary chronione prawem autorskim oznaczają towary będące kopiami stworzonymi bez zgody posiadacza praw lub osoby przez niego należycie upoważnionej w kraju wytworzenia i które są wytworzone bezpośrednio lub pośrednio z przedmiotu, przy czym wytworzenie takiej kopii stanowiłoby naruszenie prawa autorskiego lub prawa pokrewnego zgodnie z prawodawstwem kraju, w którym wykorzystano procedury określone w rozdziale II (Ramy prawne dla dochodzenia i egzekwowania praw własności intelektualnej);
- l) posiadacz praw obejmuje federacje i stowarzyszenia posiadające zdolność prawną do dochodzenia praw do własności intelektualnej;
- m) terytorium, dla celów sekcji 3 (Środki stosowane przy kontroli granicznej) rozdziału II (Ramy prawne dla dochodzenia i egzekwowania praw własności intelektualnej), oznacza terytorium celne i wszystkie wolne obszary celne 4 Strony;
- (Dla większej pewności Strony uznają, że wolny obszar celny oznacza część terytorium Strony, na której wszelkie wprowadzane towary są ogólnie postrzegane jako znajdujące się poza terytorium celnym w odniesieniu do należności celnych przywozowych i podatków)
- n) przeładunek oznacza procedurę celną, w ramach której towary są przemieszczane pod kontrolą organów celnych ze środka transportu, z pomocą którego dokonano przywozu, do środka transportu w celu wywozu na terenie urzędu celnego będącego urzędem do celów zarówno przywozu, jak i wywozu;
- o) porozumienie TRIPS oznacza Porozumienie w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej, stanowiące załącznik 1C do Porozumienia WTO;
- p) WTO oznacza Światową Organizację Handlu; oraz
- q) Porozumienie WTO oznacza Porozumienie z Marrakeszu ustanawiające Światową Organizację Handlu, zawarte dnia 15 kwietnia 1994 r.
- stosunku towarzyskiego.

Rozdział II: Ramy prawne dla dochodzenia i egzekwowania praw własności intelektualnej

SEKCJA 1: ZOBOWIĄZANIA OGÓLNE

Artykuł 6: Zobowiązania ogólne w odniesieniu do dochodzenia i egzekwowania praw

1. Każda Strona zapewnia w swoich ustawodawstwach dostępność procedur dochodzenia i egzekwowania, tak aby umożliwić skuteczne działania przeciwko naruszaniu praw własności intelektualnej objętych niniejszą Umową, w tym dostępność środków doraźnych zapobiegających naruszeniom i środków odstrasżających od dalszych naruszeń. Procedury są stosowane w taki sposób, aby uniknąć tworzenia barier dla handlu prowadzonego zgodnie z prawem oraz aby zapewnić zabezpieczenie przed nadużywaniem tych procedur.

2. Procedury przyjęte, utrzymane w mocy lub stosowane w celu wprowadzenia w życie postanowień niniejszego rozdziału są uczciwe i sprawiedliwe oraz zapewniają odpowiednią ochronę praw wszystkich uczestników podlegających takim procedurom. Procedury te nie mogą być niepotrzebnie skomplikowane ani kosztowne, nakładać nierozsądnych terminów ani powodować nieuzasadnionych opóźnień.

3. Przy wprowadzaniu w życie postanowień niniejszego rozdziału każda Strona uwzględnia potrzebę zachowania proporcji między wagą naruszenia, interesami stron trzecich i mającymi zastosowanie środkami, środkami zaradczymi i karami.

4. Żadne postanowienie niniejszego rozdziału nie może być interpretowane w taki sposób, by nakładało na Stronę wymóg nałożenia na swoich urzędników odpowiedzialności za działania podjęte w związku z wypełnianiem ich urzędowych obowiązków

Art. 45 Konstytucji RP

1. Każdy ma prawo do sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki przez właściwy, niezależny, bezstronny i niezawisły sąd.

Nie.

Interpretacja tego przepisu będzie kluczowa dla wykładni wszystkich kolejnych przepisów ACTA.

SEKCJA 2: DOCHODZENIE I EGZEKWOWANIE PRAW W POSTĘPOWANIU CYWILNYM

<p>(Strona może wyłączyć z zakresu niniejszej sekcji patenty i ochronę informacji nieujawnionych)</p> <p>Artykuł 7: Dostępność procedur cywilnych</p> <p>1. Każda Strona zapewnia posiadaczom praw dostęp do cywilnych procedur sądowych dotyczących dochodzenia i egzekwowania wszystkich praw własności intelektualnej określonych w niniejszej sekcji.</p> <p>2. W zakresie, w jakim środki prawa cywilnego mogą być stosowane jako rezultat procedur administracyjnych dotyczących istoty sprawy, każda Strona zapewnia zgodność tych procedur z zasadami odpowiadającymi co do swej istoty tym, jakie są ustanowione w niniejszej sekcji.</p>	<p>Art. 45 Konstytucji RP</p> <p>1. Każdy ma prawo do sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki przez właściwy, niezależny, bezstronny i niezawisły sąd.</p> <p>Przepisy kpc o procesie (art. 15 – 505 ze zn. 37 kpc) i o postępowaniu egzekucyjnym (art. 758 – 1088 kpc)</p>	<p>Nie.</p>
<p>Artykuł 8: Nakazy</p> <p>1. Każda Strona zapewnia swoim organom sądowym, w cywilnych procedurach sądowych dotyczących dochodzenia i egzekwowania praw własności intelektualnej, prawo do wydania stronie postępowania nakazu powstrzymania się od naruszenia oraz między innymi do wydania nakazu tejże stronie lub w stosownych przypadkach stronie trzeciej, nad którą odnośny organ sądowy sprawuje jurysdykcję, w celu uniemożliwienia wprowadzenia do obrotu handlowego towarów, które naruszają prawa własności intelektualnej.</p> <p>2. Niezależnie od innych postanowień niniejszej sekcji Strona może ograniczyć środki zaradcze stosowane przeciw używaniu przez rządy lub osoby trzecie upoważnione przez rząd, bez zgody posiadacza praw, do wypłaty wynagrodzenia, pod warunkiem że Strony przestrzegają postanowień części II porozumienia TRIPS w sposób wyraźny regulujących takie używanie. W innych przypadkach zastosowanie mają środki zaradcze przewidziane w niniejszej sekcji lub też, jeżeli środki takie są niezgodne z prawodawstwem Strony, wydawane są deklaratoryjne orzeczenia sądowe oraz przyznawane jest</p>	<p><u>W zakresie dochodzenia roszczeń dotyczących patentów, znaków towarowych i innych praw własności przemysłowej (art. 8 ust. 1 ACTA):</u></p> <p>Art. 287 ust. 1 pwp</p> <p>Uprawniony z patentu, którego patent został naruszony, lub osoba, której ustawa na to zezwala, może żądać od naruszającego patent zaniechania naruszania (...)</p> <p>Art. 292 ust. 1 pwp</p> <p>W odniesieniu do wzorów użytkowych oraz, z zastrzeżeniem ust. 2, do wzorów przemysłowych przepisy art. 287-291 stosuje się odpowiednio.</p> <p>Art. 296 ust. 1 pwp</p> <p>Osoba, której prawo ochronne na znak towarowy zostało naruszone, lub osoba, której ustawa na to zezwala, może żądać od osoby, która naruszyła to prawo, zaniechania naruszania (...)</p> <p>Art. 422 kc</p> <p>Za szkodę odpowiedzialny jest nie tylko ten, kto ją bezpośrednio wyrządził, lecz także ten, kto inną osobę do</p>	<p>Nie.</p>

stosowne odszkodowanie.

wyrządzenia szkody nakłonił albo był jej pomocny, jak również ten, kto świadomie skorzystał z wyrządzonej drugiemu szkody.

W zakresie dochodzenia roszczeń z zakresu autorskich praw majątkowych i praw pokrewnych (art. 8 ust. 1 ACTA):

Art. 79 ust. 1 pkt 1) pr. aut.

1. Uprawniony, którego autorskie prawa majątkowe zostały naruszone, może żądać od osoby, która naruszyła te prawa:

1) zaniechania naruszania; (...)

Art. 79 ust. 3 pr. aut.

3. Sąd może nakazać osobie, która naruszyła autorskie prawa majątkowe, na jej wniosek i za zgodą uprawnionego, w przypadku gdy naruszenie jest niezawinione, zapłatę stosownej sumy pieniężnej na rzecz uprawnionego, jeżeli zaniechanie naruszania lub usunięcie skutków naruszenia byłoby dla osoby naruszającej niewspółmiernie dotkliwie.

Art. 79 ust. 4-5 pr. aut.

4. Sąd, rozstrzygając o naruszeniu prawa, może orzec na wniosek uprawnionego o bezprawnie wytworzonych przedmiotach oraz środkach i materiałach użytych do ich wytworzenia, w szczególności może orzec o ich wycofaniu z obrotu, przyznaniu uprawnionemu na poczet należnego odszkodowania lub zniszczeniu. Orzekając, sąd uwzględnia wagę naruszenia oraz interesy osób trzecich.

5. Domniemywa się, że środki i materiały, o których mowa w ust. 4, są własnością osoby, która naruszyła autorskie prawa majątkowe.

Art. 101 pr. aut.

Do artystycznych wykonań, fonogramów, wideogramów, nadań programów, pierwszych wydań oraz wydań naukowych i krytycznych stosuje się odpowiednio

przepisy (...) art. 79 i art. 80.

Art. 422 kc

Za szkodę odpowiedzialny jest nie tylko ten, kto ją bezpośrednio wyrządził, lecz także ten, kto inną osobę do wyrządzenia szkody nakłonił albo był jej pomocny, jak również ten, kto świadomie skorzystał z wyrządzonej drugiemu szkody.

W zakresie dochodzenia roszczeń z zakresu autorskich praw majątkowych i praw pokrewnych (art. 8 ust.2 ACTA):

Art. 33 pr. aut.

Wolno korzystać z utworów dla celów bezpieczeństwa publicznego lub na potrzeby postępowań administracyjnych, sądowych lub prawodawczych oraz sprawozdań z tych postępowań.

Art. 34 pr. aut.

Można korzystać z utworów w granicach dozwolonego użytku pod warunkiem wymienienia imienia i nazwiska twórcy oraz źródła. Podanie twórcy i źródła powinno uwzględniać istniejące możliwości. Twórcy nie przysługuje prawo do wynagrodzenia, chyba że ustawa stanowi inaczej.

Art. 35 pr. aut.

Dozwolony użytek nie może naruszać normalnego korzystania z utworu lub godzić w słuszne interesy twórcy.

Art. 100 pr. aut.

Wykonywanie praw do artystycznych wykonań, fonogramów, wideogramów, nadań programów, a także pierwszych wydań oraz wydań naukowych i krytycznych, podlega odpowiednio ograniczeniom wynikającym z przepisów art. 23-35.

Artykuł 9: Odszkodowania

1. Każda Strona zapewnia swoim organom sądowym, w cywilnych procedurach sądowych dotyczących dochodzenia i egzekwowania praw własności intelektualnej, prawo do nakazania sprawcy naruszenia, który wiedział lub miał wystarczające podstawy, by wiedzieć, że zajmuje się działalnością stanowiącą naruszenie, aby zapłacił posiadaczowi praw odszkodowanie odpowiednie dla zadośćuczynienia za szkodę, jakiej posiadacz praw doznał w wyniku naruszenia. Określając kwotę odszkodowania za naruszenie praw własności intelektualnej, organy sądowe Strony mają prawo wziąć pod uwagę między innymi przedstawione przez posiadacza rozsądne obliczenie wartości, które może obejmować utracone zyski, wartość towarów lub usług, których dotyczy naruszenie, wycenionych zgodnie z ceną rynkową lub sugerowaną ceną detaliczną.

2. Przynajmniej w przypadkach naruszeń praw autorskich lub pokrewnych oraz podrabiania znaku towarowego każda Strona zapewnia swoim organom sądowym, w cywilnych procedurach sądowych, prawo do nakazania sprawcy naruszenia, by wypłacił posiadaczowi praw swoje zyski, które osiągnął w wyniku naruszenia. Strona może domniemywać, że zyski te stanowią kwotę odszkodowania, o której mowa w ust. 1.

3. Przynajmniej w odniesieniu do naruszenia prawa autorskiego lub praw pokrewnych chroniących dzieła, nagrania dźwiękowe i wykonania, a także w przypadku podrabiania znaków towarowych, każda Strona ustanawia lub utrzymuje w mocy system przewidujący co najmniej jeden z następujących elementów:

a) z góry ustalone odszkodowanie; lub

b) założenia w celu ustalenia kwoty odszkodowania wystarczającej do zadośćuczynienia posiadaczowi praw za szkodę spowodowaną naruszeniem; lub

(Założenia, o których mowa w ust. 3 lit. b), mogą obejmować założenie, że kwotę odszkodowania stanowi:

W zakresie dochodzenia roszczeń dotyczących patentów, znaków towarowych i innych praw własności przemysłowej:

Art. 287 ust. 1 pwp

1. Uprawniony z patentu, którego patent został naruszony, lub osoba, której ustawa na to zezwala, może żądać od naruszającego patent zaniechania naruszenia, wydania bezpodstawnie uzyskanych korzyści, a w razie zawinionego naruszenia również naprawienia wyrządzonej szkody:

1) na zasadach ogólnych albo

2) poprzez zapłatę sumy pieniężnej w wysokości odpowiadającej opłacie licencyjnej albo innego stosownego wynagrodzenia, które w chwili ich dochodzenia byłyby należne tytułem udzielenia przez uprawnionego zgody na korzystanie z wynalazku.

Art. 292 ust. 1 pwp

W odniesieniu do wzorów użytkowych oraz, z zastrzeżeniem ust. 2, do wzorów przemysłowych przepisy art. 287-291 stosuje się odpowiednio.

Art. 296 ust. 1 pwp

Osoba, której prawo ochronne na znak towarowy zostało naruszone, lub osoba, której ustawa na to zezwala, może żądać od osoby, która naruszyła to prawo, zaniechania naruszenia, wydania bezpodstawnie uzyskanych korzyści, a w razie zawinionego naruszenia również naprawienia wyrządzonej szkody:

1) na zasadach ogólnych albo

2) poprzez zapłatę sumy pieniężnej w wysokości odpowiadającej opłacie licencyjnej albo innego stosownego wynagrodzenia, które w chwili ich dochodzenia byłyby należne tytułem udzielenia przez uprawnionego zgody na korzystanie ze znaku towarowego.

Nie.

Miejscami polskie prawo jest nawet bardziej restrykcyjne (dwukrotność opłaty licencyjnej przy niezawinionym naruszeniu prawa autorskiego, żądanie wydania korzyści nie jako element odszkodowania, ale odrębne uprawnienie).

ACTA może wpłynąć na interpretację przepisów o ustalaniu wysokości szkody. Do tej pory trudno było powołać się np. na "sugerowaną cenę detaliczną".

(i) ilość towarów stanowiących naruszenie przedmiotowych praw własności intelektualnej w rzeczywistości przypisanych osobom trzecim, pomnożona przez kwotę zysku na jednostkę towarów, które byłyby sprzedane przez posiadacza praw, gdyby nie doszło do naruszenia; lub (ii) stosowna opłata licencyjna; lub (iii) kwota ryczałtowa ustalona w oparciu o takie elementy jak co najmniej kwota opłat licencyjnych lub honorariów, które byłyby należne, gdyby sprawca naruszenia poprosił o zezwolenie w związku z przedmiotowym prawem własności intelektualnej.)

c) dodatkowe odszkodowanie, przynajmniej w odniesieniu do prawa autorskiego.

4. W sytuacji gdy Strona zapewnia środek zaradczy, o którym mowa w ust. 3 lit. a), lub założenia, o których mowa w ust. 3 lit. b), Strona ta zapewnia swoim organom sądowym albo posiadaczowi praw prawo do wyboru takiego środka lub takich założeń jako alternatywy

wobec środków, o których mowa w ust. 1 i 2. Każda Strona zapewnia swoim organom sądowym prawo do nakazania, w stosownych przypadkach, na zakończenie cywilnych procedur sądowych dotyczących naruszenia co najmniej prawa autorskiego lub praw pokrewnych, lub znaków towarowych, by strona przegrywająca wypłaciła stronie wygrywającej kwotę kosztów lub opłat sądowych oraz stosownych honorariów adwokackich, lub wszelkich innych wydatków przewidzianych w prawodawstwie danej Strony.

Art. 361 kc

§ 1. Zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła.

§ 2. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono.

W zakresie dochodzenia roszczeń z zakresu autorskich praw majątkowych i praw pokrewnych:

Art. 79 ust. 1 pkt 3)-4) pr. aut.

1. Uprawniony, którego autorskie prawa majątkowe zostały naruszone, może żądać od osoby, która naruszyła te prawa:

(...)

3) naprawienia wyrządzonej szkody:

a) na zasadach ogólnych albo

b) poprzez zapłatę sumy pieniężnej w wysokości odpowiadającej dwukrotności, a w przypadku gdy naruszenie jest zawinione - trzykrotności stosownego wynagrodzenia, które w chwili jego dochodzenia byłoby należne tytułem udzielenia przez uprawnionego zgody na korzystanie z utworu;

4) wydania uzyskanych korzyści.

Art. 79 ust. 2 pkt 2) pr. aut.

2. Niezależnie od roszczeń, określonych w ust. 1, uprawniony może się domagać:

(...)

2) zapłaty przez osobę, która naruszyła autorskie prawa majątkowe, odpowiedniej sumy pieniężnej, nie niższej niż dwukrotna wysokość uprawdopodobnionych korzyści odniesionych przez sprawcę z dokonanego naruszenia,

na rzecz Funduszu, o którym mowa w art. 111, gdy naruszenie jest zawinione i zostało dokonane w ramach działalności gospodarczej wykonywanej w cudzym albo we własnym imieniu, choćby na cudzy rachunek.

Art. 79 ust. 3 pr. aut.

3. Sąd może nakazać osobie, która naruszyła autorskie prawa majątkowe, na jej wniosek i za zgodą uprawnionego, w przypadku gdy naruszenie jest niezawinione, zapłatę stosownej sumy pieniężnej na rzecz uprawnionego, jeżeli zaniechanie naruszania lub usunięcie skutków naruszenia byłoby dla osoby naruszającej niewspółmiernie dotkliwe.

Art. 111 pr. aut.

1. Tworzy się Fundusz Promocji Twórczości, zwany dalej "Funduszem".
2. Funduszem dysponuje minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.
3. Fundusz jest państwowym funduszem celowym.

Art. 101 pr. aut.

Do artystycznych wykonań, fonogramów, wideogramów, nadań programów, pierwszych wydań oraz wydań naukowych i krytycznych stosuje się odpowiednio przepisy (...) art. 79 i art. 80.

Koszty sądowe:

Art. 98 kpc

§ 1. Strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

§ 2. Do niezbędnych kosztów procesu prowadzonego przez stronę osobiście lub przez pełnomocnika, który nie jest adwokatem, radcą prawnym lub rzecznikiem patentowym, zalicza się poniesione przez nią koszty sądowe, koszty przejazdów do sądu strony lub jej pełnomocnika oraz równowartość zarobku utraconego

	<p>wskutek stawiennictwa w sądzie. Suma kosztów przejazdów i równowartość utraconego zarobku nie może przekraczać wynagrodzenia jednego adwokata wykonującego zawód w siedzibie sądu procesowego.</p> <p>§ 3. Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony.</p>	
<p>Artykuł 10: Inne środki zaradcze</p> <p>1. Przynajmniej w odniesieniu do pirackich towarów chronionych prawem autorskim i towarów oznaczonych podrobionym znakiem towarowym każda Strona zapewnia swoim organom sądowym, w cywilnych procedurach sądowych, na wniosek posiadacza praw, prawo do nakazania zniszczenia towarów stanowiących naruszenie, poza wyjątkowymi okolicznościami, bez jakiegokolwiek odszkodowania.</p> <p>2. Ponadto każda Strona zapewnia swoim organom sądowym prawo do nakazania, aby materiały i narzędzia, których głównym przeznaczeniem było wytwarzanie lub tworzenie towarów stanowiących naruszenie, zostały niezwłocznie i bez jakiegokolwiek odszkodowania zniszczone lub usunięte z obrotu handlowego w sposób, który zminimalizuje ryzyko dalszych naruszeń.</p> <p>3. Strona może zapewnić stosowanie środków zaradczych opisanych w niniejszym artykule na koszt sprawcy naruszenia.</p>	<p><u>W zakresie dochodzenia roszczeń dotyczących patentów, znaków towarowych i innych praw własności przemysłowej:</u></p> <p>Art. 286 pwp</p> <p>Sąd, rozstrzygając o naruszeniu prawa, może orzec, na wniosek uprawnionego, o będących własnością naruszającego bezprawnie wytworzonych lub oznaczonych wytworach oraz środkach i materiałach, które zostały użyte do ich wytworzenia lub oznaczenia. W szczególności sąd może orzec o ich wycofaniu z obrotu, przyznaniu uprawnionemu na poczet zasądzonej na jego rzecz sumy pieniężnej albo zniszczeniu. Orzekając, sąd uwzględni wagę naruszenia oraz interesy osób trzecich.</p> <p>Art. 297 pwp</p> <p>1. W razie oznaczenia towarów znakiem towarowym podrobionym, sąd orzekając, zgodnie z art. 286, o dalszym rozporządzeniu tymi towarami, może tylko w wyjątkowych przypadkach uznać za wystarczające do dopuszczenia towarów do obrotu usunięcie znaku z towarów.</p> <p><u>W zakresie dochodzenia roszczeń z zakresu autorskich praw majątkowych:</u></p> <p>Art. 79 ust. 4-5 pr. aut.</p> <p>4. Sąd, rozstrzygając o naruszeniu prawa, może orzec na wniosek uprawnionego o bezprawnie wytworzonych</p>	<p>Nie, ale ACTA znacznie zmienia punkt ciężkości.</p> <p>ACTA uznaje za regułę zniszczenie materiałów, które w polskim prawie jest raczej wyjątkiem, a regułą tylko w przypadku niektórych naruszeń znaków towarowych.</p>

	<p>przedmiotach oraz środkach i materiałach użytych do ich wytworzenia, w szczególności może orzec o ich wycofaniu z obrotu, przyznaniu uprawnionemu na poczet należnego odszkodowania lub zniszczeniu. Orzekając, sąd uwzględnia wagę naruszenia oraz interesy osób trzecich.</p> <p>5. Domniemywa się, że środki i materiały, o których mowa w ust. 4, są własnością osoby, która naruszyła autorskie prawa majątkowe.</p>	
<p>Artykuł 11: Informacje o naruszeniu</p> <p>Bez uszczerbku dla prawodawstwa Strony dotyczącego przywilejów, ochrony poufności źródeł informacji lub przetwarzania danych osobowych, każda Strona zapewnia swoim organom sądowym, w cywilnych procedurach sądowych dotyczących dochodzenia i egzekwowania praw własności intelektualnej, prawo do nakazania sprawcy naruszenia lub domniemanemu sprawcy naruszenia, na uzasadniony wniosek posiadacza praw, by przekazał posiadaczowi praw lub organom sądowym, przynajmniej dla celów zgromadzenia dowodów, stosowne informacje, zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawodawczymi i wykonawczymi, będące w posiadaniu lub pod kontrolą sprawcy naruszenia lub domniemanego sprawcy naruszenia. Informacje takie mogą obejmować informacje dotyczące dowolnej osoby zaangażowanej w jakikolwiek aspekt naruszenia lub domniemanego naruszenia oraz dotyczące środków produkcji lub kanałów dystrybucji towarów lub usług stanowiących naruszenie lub domniemane naruszenie, w tym informacje umożliwiające identyfikację osób trzecich, co do których istnieje domniemanie, że są zaangażowane w produkcję i dystrybucję takich towarów lub usług oraz na identyfikację kanałów dystrybucji tych towarów lub usług.</p>	<p><u>W zakresie dochodzenia roszczeń dotyczących patentów, znaków towarowych i innych praw własności przemysłowej:</u></p> <p>Art. 286 pwp</p> <p>1. Sąd właściwy do rozpoznania spraw o naruszenie praw własności przemysłowej miejsca, w którym sprawca wykonuje działalność lub w którym znajduje się jego majątek, także przed wytoczeniem powództwa, rozpoznaje, nie później niż w terminie 3 dni od dnia złożenia w sądzie lub 7 dni w przypadku sprawy szczególnie skomplikowanej, wniosek uprawnionego z patentu, dodatkowego prawa ochronnego, prawa ochronnego lub prawa z rejestracji lub osoby, której ustawa na to zezwala:</p> <p>1) o zabezpieczenie dowodów;</p> <p>2) o zabezpieczenie roszczeń przez zobowiązanie naruszającego patent, dodatkowe prawo ochronne, prawo ochronne lub prawo z rejestracji do udzielenia informacji, które są niezbędne do dochodzenia roszczeń określonych w art. 287 ust. 1 i art. 296 ust. 1, o pochodzeniu i sieciach dystrybucji towarów lub usług naruszających patent, dodatkowe prawo ochronne, prawo ochronne lub prawo z rejestracji, jeżeli naruszenie tych praw jest wysoce prawdopodobne;</p> <p>3) o zabezpieczenie roszczeń przez zobowiązanie innej niż naruszający osoby do udzielenia informacji, które są niezbędne do dochodzenia roszczeń, określonych w art.</p>	<p>Nie.</p> <p>Polskie przepisy nie są sformułowane tak ogólnie jak ACTA, ale informacje wymagane przez ACTA raczej można uzyskać już teraz. Sporo zależy od przyszłej interpretacji ACTA.</p>

287 ust. 1 i w art. 296 ust. 1, o pochodzeniu i sieciach dystrybucji towarów lub usług naruszających patent, dodatkowe prawo ochronne, prawo ochronne lub prawo z rejestracji, jeżeli naruszenie tych praw jest wysoce prawdopodobne oraz:

a) stwierdzono, że posiada ona towary naruszające patent, dodatkowe prawo ochronne, prawo ochronne lub prawo z rejestracji, lub

b) stwierdzono, że korzysta ona z usług naruszających patent, dodatkowe prawo ochronne, prawo ochronne lub prawo z rejestracji, lub

c) stwierdzono, że świadczy ona usługi wykorzystywane w działaniach naruszających patent, dodatkowe prawo ochronne, prawo ochronne lub prawo z rejestracji, lub

d) została przez osobę określoną w lit. a, b lub c wskazana jako uczestnicząca w produkcji, wytwarzaniu lub dystrybucji towarów lub świadczeniu usług naruszających patent, dodatkowe prawo ochronne, prawo ochronne lub prawo z rejestracji,

a powyższe działania mają na celu uzyskanie bezpośrednio lub pośrednio zysku lub innej korzyści ekonomicznej, przy czym nie obejmuje to działań konsumentów będących w dobrej wierze.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, mogą dotyczyć wyłącznie:

1) firm (nazw) i adresów producentów, wytwórców, dystrybutorów, dostawców oraz innych poprzednich posiadaczy towarów lub świadczących usługi, które naruszają patent, dodatkowe prawo ochronne, prawo ochronne lub prawo z rejestracji, jak również przewidzianych odbiorców hurtowych lub prowadzących sprzedaż detaliczną tych towarów lub usług;

2) ilości wyprodukowanych, wytworzonych, zbytych, otrzymanych lub zamówionych towarów lub usług naruszających patent, dodatkowe prawo ochronne, prawo ochronne lub prawo z rejestracji, a także cen

uiszczonych za te towary lub usługi.

3. Sąd, dopuszczając dowód lub rozpoznając wnioski, o których mowa w ust. 1, zapewnia zachowanie tajemnicy przedsiębiorcy i innych tajemnic ustawowo chronionych.

4. Od obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, może uchylić się ten, kto według przepisów Kodeksu postępowania cywilnego mógłby jako świadek odmówić zeznań lub odpowiedzi na zadane mu pytanie.

5. Na udokumentowane żądanie osoby, o której mowa w ust. 1 pkt 3, uprawniony jest zobowiązany zwrócić koszty i wydatki poniesione w związku z udzieleniem informacji.

6. W uzasadnionych przypadkach sąd może uzależnić wydanie postanowienia o zabezpieczeniu dowodów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, od złożenia kaucji.

7. O zabezpieczeniach wymienionych w ust. 1 pkt 2 i 3 sąd orzeka po przeprowadzeniu rozprawy.

8. Zażalenia na postanowienia sądu w sprawach, o których mowa w ust. 1, sąd rozpoznaje w terminie 7 dni.

9. Do zabezpieczenia dowodów stosuje się odpowiednio art. 733, art. 742 i art. 744-746 Kodeksu postępowania cywilnego.

W zakresie dochodzenia roszczeń z zakresu autorskich praw majątkowych:

Art. 80 ust. 1 pkt 2) pr. aut.

1. Sąd właściwy do rozpoznania spraw o naruszenie autorskich praw majątkowych miejsca, w którym sprawca wykonuje działalność lub w którym znajduje się jego majątek, także przed wytoczeniem powództwa rozpoznaje, nie później niż w terminie 3 dni od dnia złożenia w sądzie, wniosek mającego w tym interes prawny:

1) o zabezpieczenie dowodów oraz o zabezpieczenie związanych z nimi roszczeń;

2) o zobowiązanie naruszającego autorskie prawa majątkowe do udzielenia informacji i udostępnienia

określonej przez sąd dokumentacji mającej znaczenie dla roszczeń, o których mowa w art. 79 ust. 1;

3) o zobowiązanie innej niż naruszający osoby do udzielenia informacji, które mają znaczenie dla roszczeń, określonych w art. 79 ust. 1, o pochodzeniu, sieciach dystrybucji, ilości i cenie towarów lub usług naruszających autorskie prawa majątkowe, jeżeli:

a) stwierdzono, że posiada ona towary naruszające autorskie prawa majątkowe, lub

b) stwierdzono, że korzysta ona z usług naruszających autorskie prawa majątkowe, lub

c) stwierdzono, że świadczy ona usługi wykorzystywane w działaniach naruszających autorskie prawa majątkowe, lub

d) została przez osobę określoną w lit. a, b lub c wskazana jako uczestnicząca w produkcji, wytwarzaniu lub dystrybucji towarów lub świadczeniu usług naruszających autorskie prawa majątkowe,

a powyższe działania mają na celu uzyskanie bezpośrednio lub pośrednio zysku lub innej korzyści ekonomicznej, przy czym nie obejmuje to działań konsumentów będących w dobrej wierze.

2. Sąd, dopuszczając dowód lub rozpoznając wnioski, o których mowa w ust. 1, zapewnia zachowanie tajemnicy przedsiębiorcy i innych tajemnic ustawowo chronionych.

3. Od obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, może uchylić się ten, kto według przepisów Kodeksu postępowania cywilnego mógłby jako świadek odmówić zeznań lub odpowiedzi na zadane mu pytanie.

4. W uzasadnionych przypadkach sąd może uzależnić wydanie postanowienia o zabezpieczeniu dowodów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, od złożenia kaucji.

5. Zażalenia na postanowienia sądu w sprawach, o których mowa w ust. 1, sąd rozpoznaje w terminie 7 dni.

6. Do zabezpieczenia dowodów stosuje się odpowiednio

	<p>art. 733, art. 742 i 744-746 Kodeksu postępowania cywilnego.</p> <p>Art. 101 pr. aut.</p> <p>Do artystycznych wykonań, fonogramów, wideogramów, nadań programów, pierwszych wydań oraz wydań naukowych i krytycznych stosuje się odpowiednio przepisy (...) art. 79 i art. 80.</p>	
<p>Artykuł 12: Środki tymczasowe</p> <p>Każda Strona zapewnia swoim organom sądowym prawo do zastosowania szybkich i skutecznych środków tymczasowych:</p> <p>a) przeciwko stronie lub w stosownych przypadkach stronie trzeciej, nad którą odnośny organ sądowy sprawuje jurysdykcję, w celu uniemożliwienia naruszenia jakiegokolwiek prawa własności intelektualnej oraz w szczególności w celu uniemożliwienia wprowadzenia do obrotu handlowego towarów, których dotyczy naruszenie prawa własności intelektualnej;</p> <p>b) dla zabezpieczenia odpowiednich dowodów w związku z domniemanym naruszeniem.</p> <p>2. Każda Strona zapewnia swoim organom sądowym prawo do zastosowania środków tymczasowych bez wysłuchania drugiej strony, w stosownych przypadkach, w szczególności, gdy jakakolwiek zwłoka może spowodować dla posiadacza praw szkodę nie do naprawienia lub gdy istnieje wyraźne ryzyko, że dowody zostaną zniszczone. W przypadku postępowania prowadzonego bez wysłuchania drugiej strony każda Strona zapewnia swoim organom</p> <p>sądowym prawo do podejmowania natychmiastowego działania w odpowiedzi na wniosek o zastosowanie środków tymczasowych i do bezzwłocznego podejmowania decyzji.</p> <p>3. Przynajmniej w przypadkach naruszeń praw autorskich lub pokrewnych oraz podrabiania znaku towarowego</p>	<p><u>W zakresie dochodzenia roszczeń dotyczących patentów, znaków towarowych i innych praw własności przemysłowej:</u></p> <p>Art. 286 pwp</p> <p>1. Sąd właściwy do rozpoznania spraw o naruszenie praw własności przemysłowej miejsca, w którym sprawca wykonuje działalność lub w którym znajduje się jego majątek, także przed wytoczeniem powództwa, rozpoznaje, nie później niż w terminie 3 dni od dnia złożenia w sądzie lub 7 dni w przypadku sprawy szczególnie skomplikowanej, wniosek uprawnionego z patentu, dodatkowego prawa ochronnego, prawa ochronnego lub prawa z rejestracji lub osoby, której ustawa na to zezwala:</p> <p>1) o zabezpieczenie dowodów;</p> <p>(...)</p> <p>6. W uzasadnionych przypadkach sąd może uzależnić wydanie postanowienia o zabezpieczeniu dowodów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, od złożenia kaucji.</p> <p><u>W zakresie dochodzenia roszczeń z zakresu autorskich praw majątkowych:</u></p> <p>Art. 80 ust. 1 pkt 1)-2), 4) pr. aut.</p> <p>1. Sąd właściwy do rozpoznania spraw o naruszenie autorskich praw majątkowych miejsca, w którym sprawca wykonuje działalność lub w którym znajduje się jego majątek, także przed wytoczeniem powództwa rozpoznaje, nie później niż w terminie 3 dni od dnia</p>	<p>W zasadzie nie.</p> <p>Trudno powiedzieć, jak będzie rozumiane pojęcie “osoby trzeciej” - czy chodzi o przypadki tzw. pośredniej odpowiedzialności (podżeganie, pomocnictwo), czy zupełnie coś innego.</p>

każda Strona zapewnia swoim organom sądowym, w cywilnych procedurach sądowych, prawo do nakazania konfiskaty lub innego rodzaju przejęcia kontroli nad podejrzanyimi towarami oraz nad materiałami i narzędziami związanymi z naruszeniem oraz, przynajmniej w przypadku podrabiania znaków handlowych, nad dowodami w postaci dokumentów, oryginałów lub kopii, związanych z naruszeniem.

4. Każda Strona zapewnia swoim organom prawo do wymagania od wnioskodawcy, w związku ze środkami tymczasowymi, aby dostarczył każdy możliwy do pozyskania dowód, by wspomniane organy mogły przekonać się w wystarczającym stopniu, że prawo wnioskodawcy zostało naruszone lub że naruszenie takie zagraża, a także, aby wniósł kaucję lub dokonał innego równoważnego zabezpieczenia wystarczającego dla ochrony pozwanego i zapobieżenia nadużyciu. Taka kaucja lub równoważne zabezpieczenie nie mogą nadmiernie zniechęcać do korzystania z procedur dotyczących takich środków tymczasowych.

5. Jeżeli środki tymczasowe zostaną uchylone lub wygasną na skutek działania lub zaniechania wnioskodawcy, lub gdy następnie ustalono, że nie miało miejsca naruszenie prawa własności intelektualnej, organy sądowe mają prawo nakazać wnioskodawcy, na wniosek pozwanego, aby zapłacił pozwanemu odpowiednie odszkodowanie z tytułu wszelkich szkód spowodowanych przez te środki.

złożenia w sądzie, wniosek mającego w tym interes prawny:

1) o zabezpieczenie dowodów oraz o zabezpieczenie związanych z nimi roszczeń;

(...)

4. W uzasadnionych przypadkach sąd może uzależnić wydanie postanowienia o zabezpieczeniu dowodów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, od złożenia kaucji.

(...)

Art. 101 pr. aut.

Do artystycznych wykonań, fonogramów, wideogramów, nadań programów, pierwszych wydań oraz wydań naukowych i krytycznych stosuje się odpowiednio przepisy (...) art. 79 i art. 80.

W zakresie postępowania cywilnego:

Art. 730 kpc

§ 1. Udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia.

Art. 735 kpc

§ 1. Wniosek o udzielenie zabezpieczenia podlega rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.

Art. 739 kpc

§ 1. Wykonanie postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia sąd może uzależnić od złożenia przez uprawnionego kaucji na zabezpieczenie roszczeń obowiązanego powstałych w wyniku wykonania postanowienia o zabezpieczeniu. Z kaucji tej będzie przysługiwało obowiązanemu pierwszeństwo zaspokojenia przed innymi należnościami zaraz po kosztach egzekucyjnych.

Art. 744 kpc

§ 1. W razie prawomocnego zwrotu albo odrzucenia pozwu lub wniosku, oddalenia powództwa lub wniosku albo umorzenia postępowania, zabezpieczenie upada.

§ 2. Zabezpieczenie upada również, gdy zostało udzielone przed wszczęciem postępowania, jeżeli uprawniony nie wystąpił we wszczętym postępowaniu w sprawie o całość roszczenia lub też wystąpił o roszczenia inne niż to, które zostało zabezpieczone.

§ 3. W sprawach wymienionych w § 1 i § 2 przepis art. 7541 § 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 745 kpc

§ 1. O kosztach postępowania zabezpieczającego sąd rozstrzyga w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie, a o kosztach postępowania zabezpieczającego później powstałych rozstrzyga na wniosek strony sąd, który udzielił zabezpieczenia.

§ 2. Jeżeli postanowienie, w którym udzielono zabezpieczenia, zostało wydane przed wszczęciem postępowania w sprawie, a uprawniony nie zachował wyznaczonego mu terminu do jej wszczęcia, obowiązany może w terminie dwóch tygodni od upływu tego terminu złożyć wniosek o przyznanie mu kosztów. W tym terminie wniosek taki może zgłosić uprawniony, jeżeli nie wytoczył sprawy dlatego, że obowiązany zaspokoił jego roszczenie.

Art. 746 kpc

§ 1. Jeżeli uprawniony nie wniósł pisma wszczynającego postępowanie w wyznaczonym terminie albo cofnął pozew lub wniosek, jak również gdy pozew zwrócono lub odrzucono albo powództwo bądź wniosek oddalono lub postępowanie umorzono, a także w przypadkach wskazanych w art. 744 § 2, obowiązanemu przysługuje przeciwko uprawnionemu roszczenie o naprawienie szkody wyrządzonej wykonaniem zabezpieczenia. Roszczenie wygasa, jeżeli nie będzie dochodzone w

ciągu roku od dnia powstania szkody.

§ 2. Uprawnieni, którzy łącznie uzyskali zabezpieczenie, ponoszą solidarną odpowiedzialność za wyrządzoną szkodę.

§ 3. Jeżeli w terminie miesiąca od dnia powstania roszczenia, o którym mowa w § 1, obowiązany nie wytoczył powództwa, sąd zwraca uprawnionemu, na jego wniosek, kaucję złożoną na zabezpieczenie tego roszczenia.

Art. 755 kpc

§ 1. Jeżeli przedmiotem zabezpieczenia nie jest roszczenie pieniężne, sąd udziela zabezpieczenia w taki sposób, jaki stosownie do okoliczności uzna za odpowiedni, nie wyłączając sposobów przewidzianych do zabezpieczenia roszczeń pieniężnych. W szczególności sąd może:

- 1) unormować prawa i obowiązki stron lub uczestników postępowania na czas trwania postępowania;
- 2) ustanowić zakaz zbywania przedmiotów lub praw objętych postępowaniem;
- 3) zawiesić egzekucję lub postępowanie wykonawcze;
- 4) uregulować sposób roztoczenia pieczy nad małoletnimi dziećmi;
- 5) nakazać wpisanie stosownego ostrzeżenia w księdze wieczystej lub we właściwym rejestrze.

(...)

§ 3. Sąd doręcza obowiązanemu postanowienie wydane na posiedzeniu niejawnym, w którym zobowiązuje go do wykonania lub zaniechania czynności albo do nieprzeszkadzania czynnościom uprawnionego. Nie dotyczy to czynności polegających na świadczeniu rzeczy będących we władaniu obowiązanego.

SEKCJA 3: ŚRODKI STOSOWANE PRZY KONTROLI GRANICZNEJ

<p>Artykuł 13: Zakres środków stosowanych przy kontroli granicznej</p>		
<p>Artykuł 14: Małe przesyłki i bagaż osobisty</p> <p>1. Każda Strona włącza w zakres stosowania niniejszej sekcji towary o charakterze handlowym wysyłane w małych paczkach.</p> <p>2. Strona może wyłączyć z zakresu stosowania niniejszej sekcji małe ilości towarów o charakterze niehandlowym znajdujące się w bagażu osobistym podróżnego</p>	<p>Ustawa z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej Dz.U. z 2009 nr 168 poz. 1323</p> <p>Art. 48. 1. Kontroli podlegają przesyłki w rozumieniu art. 3 pkt 16 ustawy z dnia 12 czerwca 2003 r. - Prawo pocztowe (...)</p> <p>Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w Administracji w sprawie kontroli granicznej dokonywanej przez funkcjonariuszy Straży Granicznej z dnia 15 grudnia 2006 (Dz.U. Nr 238, poz. 1729)</p> <p>§ 5. (...)</p> <p>2. Funkcjonariusz może dokonać kontroli osobistej w przypadku, gdy kontrola ma na celu zabezpieczenie lub ujawnienie dowodów albo rzeczy mających związek z realizacją czynu zabronionego.</p> <p>6. Kontrola osobista polega na sprawdzeniu odzieży osoby i podręcznych przedmiotów.</p>	<p>Nie.</p>
<p>Artykuł 15: Przekazywanie informacji przez posiadacza praw</p> <p>Każda Strona zezwala swoim właściwym organom na wezwanie posiadacza praw do przekazania stosownych informacji w celu pomocy tym organom we wprowadzeniu środków stosowanych przy kontroli granicznej, o których mowa w niniejszej sekcji. Strona może również zezwolić posiadaczowi praw na przekazanie stosownych informacji</p>	<p>Rozporządzenie Rady (WE) Nr 1383/2003</p> <p>Art. 4. (...)</p> <p>2. Zgodnie z obowiązującymi przepisami w danym Państwie Członkowskim, organy celne mogą, bez ujawniania jakichkolwiek informacji poza faktyczną lub przypuszczalną ilością sztuk i ich rodzajem oraz przed</p>	<p>Nie.</p>

<p>właściwym organom Strony.</p>	<p>poinformowaniem posiadacza prawa o możliwym naruszeniu, poprosić posiadacza prawa o dostarczenie wszelkich informacji, które mogą być im potrzebne do potwierdzenia swoich podejrzeń.</p>	
<p>Artykuł 16: Środki stosowane przy kontroli granicznej</p> <p>Każda Strona przyjmuje lub utrzymuje w mocy procedury w odniesieniu do wysyłek przywozowych i wywozowych, w ramach których:</p> <p>a) organy celne Strony mogą z własnej inicjatywy podejmować działania w celu wstrzymania zwolnienia podejrzanych towarów; oraz</p> <p>b) w stosownych przypadkach posiadacz praw może zwrócić się do właściwych organów o wstrzymanie zwolnienia podejrzanych towarów.</p> <p>2. W odniesieniu do podejrzanych towarów w tranzycie lub w innych sytuacjach, gdy towary znajdują się pod kontrolą organów celnych, Strona może przyjąć lub utrzymać w mocy procedury, w ramach których:</p> <p>a) jej organy celne mogą z własnej inicjatywy podejmować działanie w celu wstrzymania zwolnienia podejrzanych towarów lub w celu ich zatrzymania; oraz</p> <p>b) w stosownych przypadkach posiadacz praw może zwrócić się do właściwych organów Strony o wstrzymanie zwolnienia lub o zatrzymanie podejrzanych towarów.</p>	<p>Rozporządzenie Rady (WE) Nr 1383/2003</p> <p>Art. 4.</p> <p>1. W przypadku gdy organy celne (...) mają wystarczające powody by podejrzewać, iż towary naruszają prawo własności intelektualnej, mogą zawiesić dopuszczenie towarów lub zatrzymać je przez okres trzech dni roboczych od chwili otrzymania zawiadomienia przez posiadacza prawa i przez zgłaszającego lub posiadacza towaru, jeżeli są oni znani, aby umożliwić posiadaczowi prawa złożenie wniosku o podjęcie działań zgodnie z art. 5.</p> <p>Art. 5</p> <p>1. W każdym Państwie Członkowskim posiadacz prawa może składać wniosek na piśmie do właściwych służb celnych o podjęcie działania przez organy celne (...)</p> <p>Art. 9</p> <p>3. W celu ustalenia czy prawo własności intelektualnej zostało naruszone na mocy prawa krajowego, oraz zgodnie z przepisami krajowymi w zakresie ochrony danych osobowych, tajemnicy handlowej i przemysłowej oraz tajemnicy zawodowej i administracyjnej, urząd celny lub służba celna, która rozpatrywała wniosek, informuje posiadacza prawa, na jego prośbę i jeżeli są one znane, dane dotyczące odbiorcy, nadawcy, zgłaszającego lub posiadacza towarów oraz o pochodzeniu i pierwotnym pochodzeniu towarów podejrzanych o naruszenie prawa własności intelektualnej.</p>	<p>Nie.</p>
<p>Artykuł 17: Wniosek składany przez posiadacza praw</p>	<p>Rozporządzenie Rady (WE) Nr 1383/2003</p>	<p>Nie.</p>

1. Każda Strona zapewnia swoim właściwym organom prawo do wymagania od posiadacza praw, który wnosi o zastosowanie procedur opisanych w art. 16 (Środki stosowane przy kontroli granicznej) ust. 1 lit. b) i ust. 2 lit. b), by przedstawił odpowiednie dowody, tak aby właściwe organy mogły stwierdzić, że według prawa Strony zapewniającej procedurę na pierwszy rzut oka doszło do naruszenia prawa własności intelektualnej tego posiadacza, oraz by przekazał wystarczające informacje, co do których można w uzasadniony sposób przypuszczać, że znajdują się w jego posiadaniu, dzięki którym podejrzane towary mogą być odpowiednio zidentyfikowane przez właściwe organy. Wymóg dostarczenia wystarczających informacji nie może nadmiernie zniechęcać do korzystania z procedur opisanych w art. 16 (Środki stosowane przy kontroli granicznej) ust. 1 lit. b) i ust. 2 lit. b).

2. Każda Strona przewiduje możliwość składania wniosków o wstrzymanie zwolnienia lub o zatrzymanie jakichkolwiek podejrzanych towarów znajdujących się pod kontrolą organów celnych na terytorium Strony. Strona może przewidzieć możliwość składania takich wniosków w odniesieniu do wielu wysyłek. Strona może postanowić, że na wniosek posiadacza praw wniosek o wstrzymanie zwolnienia lub o zatrzymanie podejrzanych towarów może mieć zastosowanie do wybranych punktów wprowadzenia i wyjścia pod kontrolą organów celnych.

3. Każda Strona dopilnowuje, by jej właściwe organy w rozsądnym terminie informowały wnioskodawcę, czy przyjęły wniosek. W przypadku gdy właściwe organy Strony przyjęły wniosek, informują również wnioskodawcę o okresie ważności wniosku.

4. Strona może zapewnić swoim właściwym organom - w przypadku gdy wnioskodawca nadużył procedur opisanych w art. 16 (Środki stosowane przy kontroli granicznej) ust. 1 lit. b) i ust. 2 lit. b) lub gdy istnieje uzasadniony powód - prawo do odrzucenia, zawieszenia lub unieważnienia wniosku

(Wymóg zapewnienia możliwości składania takich

Artykuł 5

(...)

5. Wniosek o podjęcie działania sporządza się na formularzu ustanowionym zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2; musi on zawierać wszelkie informacje niezbędne do natychmiastowego rozpoznania określonych towarów przez organy celne, w szczególności:

- i) dokładny i szczegółowy opis techniczny towarów;
- ii) wszelkie specyficzne informacje, jakie posiadacz prawa może posiadać, dotyczące typu lub rodzaju nadużycia finansowego;
- iii) nazwisko i adres osoby kontaktowej wyznaczonej przez posiadacza prawa.

Wniosek o podjęcie działania musi również zawierać oświadczenie wymagane od wnioskodawcy w art. 6 oraz dowód, że wnioskodawca ma prawa do danych towarów.

W sytuacji opisanej w ust. 4, wniosek o podjęcie działania wskazuje Państwo lub Państwa Członkowskie, w których składa się wniosek o podjęcie działań przez organy celne oraz nazwy i adresy posiadaczy prawa w każdym z zainteresowanym Państwie Członkowskim.

W celach informacyjnych i, w przypadku gdy jest to wiadome, posiadacze prawa powinni również przesyłać wszelkie pozostałe informacje, które mogą być w ich posiadaniu, takie jak:

- a) wartość przed opodatkowaniem autentycznych produktów na legalnym rynku w kraju, w którym złożono wniosek o podjęcie działania;
- b) lokalizacja towarów lub zamierzone miejsce przeznaczenia;
- c) dane szczegółowe umożliwiające identyfikację przesyłki lub opakowań;
- d) planowana data przybycia lub wysłania towarów;
- e) użyte środki transportu;
- f) tożsamość importera, eksportera lub posiadacza praw;

<p>wniosków obowiązuje z zastrzeżeniem zobowiązań do zapewnienia procedur, o których mowa w art. 16 (Środki stosowane przy kontroli granicznej) ust. 1 lit. b) i ust. 2 lit. b).)</p>	<p>g) kraj lub kraje produkcji oraz trasy używane przez handlarzy; h) techniczne różnice, jeżeli są znane, między autentycznymi i podejrzanymi towarami.</p> <p>6. Może być również wymagane podanie szczegółowych informacji specyficznych dla prawa własności intelektualnej określonego we wniosku o podjęcie działania.</p> <p>7. Po otrzymaniu wniosku o podjęcie działania, właściwe służby celne rozpatrują ten wniosek i powiadamiają wnioskodawcę na piśmie w ciągu 30 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku.</p> <p>Posiadacz prawa nie ponosi opłaty na pokrycie kosztów administracyjnych powstałych w związku z rozpatrywaniem wniosku.</p> <p>8. W przypadku gdy wniosek nie zawiera obowiązkowych informacji wymienionych w ust. 5, właściwe służby celne mogą zdecydować, że wniosek nie zostanie rozpatrzony, w takim przypadku podają przyczyny swojej decyzji i podają informację dotyczącą procedury odwoławczej. Wniosek może być ponownie przedłożony tylko po należyтым uzupełnieniu.</p>	
<p>Artykuł 18: Kaucja lub równoważne zabezpieczenie</p> <p>Każda Strona zapewnia swoim właściwym organom prawo do wymagania od posiadacza praw, który wnosi o zastosowanie procedur opisanych w art. 16 (Środki stosowane przy kontroli granicznej) ust. 1 lit. b) i ust. 2 lit. b), by wniósł możliwą do uiszczenia kaucję lub dokonał innego równoważnego zabezpieczenia wystarczającego dla ochrony pozwanego i właściwych organów oraz zapobieżenia nadużyciu. Każda Strona dopilnowuje, by taka kaucja lub równoważne zabezpieczenie nie zniechęcały nadmiernie do korzystania z takich procedur. Strona może postanowić, że taka kaucja może przyjąć formę gwarancji stwierdzającej, że jeśli właściwe organy ustalą, iż towary nie stanowią naruszenia, pozwany nie</p>	<p>Rozporządzenie Rady (WE) Nr 1383/2003</p> <p>Art. 6.</p> <p>1. Do wniosków o podjęcie działania dołącza się oświadczenie posiadacza prawa (...) w którym przyjmuje on odpowiedzialność (...) w przypadku gdy procedura wszczęta zgodnie z art. 9 ust. 1 zostaje przerwana z powodu działania lub pominięcia ze strony posiadacza prawa lub w przypadku uznania w konsekwencji, że dane towary nie naruszają prawa własności intelektualnej.</p> <p>W tym oświadczeniu posiadacz prawa również zgadza się przyjąć na siebie wszelkie koszty poniesione na podstawie niniejszego rozporządzenia (...).</p>	<p>Nie.</p>

<p>poniesie żadnej straty ani szkody wynikającej z jakiegokolwiek wstrzymania zwolnienia towarów lub ich zatrzymania. Strona może, jedynie w wyjątkowych okolicznościach lub na podstawie orzeczenia sądowego, pozwolić pozwanemu na wejście w posiadanie podejrzanych towarów w zamian za wydanie gwarancji lub wniesienie innego zabezpieczenia.</p>		
<p>Artykuł 19: Ustalenie naruszenia</p> <p>Każda Strona przyjmuje lub utrzymuje w mocy procedury, w ramach których jej właściwe organy mogą stwierdzić w rozsądnym terminie po wszczęciu procedur opisanych w art. 16 (Środki stosowane przy kontroli granicznej), czy podejrzane towary naruszają prawo własności intelektualnej.</p>	<p>Rozporządzenie Rady (WE) Nr 1383/2003</p> <p>Art. 4. 1. W przypadku gdy organy celne (...) mają wystarczające powody by podejrzewać, iż towary naruszają prawo własności intelektualnej, mogą zawiesić dopuszczenie towarów lub zatrzymać je przez okres trzech dni roboczych od chwili otrzymania zawiadomienia przez posiadacza prawa i przez zgłaszającego lub posiadacza towaru, jeżeli są oni znani, aby umożliwić posiadaczowi prawa złożenie wniosku o podjęcie działań zgodnie z art. 5.</p> <p>Art. 5 7. Po otrzymaniu wniosku o podjęcie działania, właściwe służby celne rozpatrują ten wniosek i powiadamiają wnioskodawcę na piśmie w ciągu 30 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku. Posiadacz prawa nie ponosi opłaty na pokrycie kosztów administracyjnych powstałych w związku z rozpatrywaniem wniosku.</p>	<p>Nie.</p>
<p>Artykuł 20: Środki zaradcze</p> <p>1. Każda Strona zapewnia swoim właściwym organom prawo do nakazania zniszczenia towarów w wyniku ustalenia, o którym mowa w art. 19 (Ustalenie naruszenia), że towary te stanowią</p> <p>naruszenie. W przypadkach, w których towary takie nie zostaną zniszczone, każda Strona zapewnia, poza wyjątkowymi okolicznościami, usunięcie takich towarów z obrotu</p>	<p>Prawo Celne z dnia 19 marca 2004 (Dz.U. Nr 68, poz. 622)</p> <p>Art. 31. 1. Jeżeli umowy międzynarodowe lub przepisy odrębne zakazują posiadania towarów, ich rozpowszechniania lub obrotu nimi albo uzależniają ich posiadanie, rozpowszechnianie lub obrót nimi od spełnienia określonych wymogów, a wymogi te nie zostały spełnione, organ celny w celu uregulowania sytuacji</p>	<p>Nie.</p>

<p>handlowego, tak aby posiadacz praw uniknął jakiegokolwiek szkody.</p> <p>2. W stosunku do towarów oznaczonych podrobionym znakiem towarowym zwykle usunięcie znaku towarowego umieszczonego na nich bezprawnie nie będzie, poza wyjątkowymi przypadkami, wystarczające do tego, aby zezwolić na dopuszczenie takich towarów do obrotu handlowego.</p> <p>3. Strona może zapewnić swoim właściwym organom prawo do nałożenia kar administracyjnych w wyniku ustalenia, o którym mowa w art. 19 (Ustalenie naruszenia), tj. że towary te stanowią naruszenie.</p>	<p>towaru może:</p> <p>(...)</p> <p>2) zająć towar i wystąpić o orzeczenie jego przepadku na rzecz Skarbu Państwa</p> <p>(...)</p> <p>6. Koszty zniszczenia towaru lub likwidacji w inny sposób oraz koszty związane z jego przechowywaniem ponoszą solidarnie osoba, na której ciąży obowiązek wynikające z przepisów prawa celnego, oraz każda inna osoba, w której posiadaniu znajdował się towar bezpośrednio przed jego zajęciem, jeżeli kwota tych kosztów przekracza równowartość kwoty 10 euro.</p>	
<p>Artykuł 21: Opłaty</p> <p>Każda Strona postanawia, że żadna opłata za wnioski, przechowywanie lub zniszczenie, którą ustalą właściwe organy Strony w związku z procedurami opisanymi w niniejszej sekcji, nie może zostać wykorzystana do nadmiernego zniechęcenia do korzystania z takich procedur.</p>	<p>Rozporządzenie Rady (WE) Nr 1383/2003</p> <p>Art. 5</p> <p>7. (...) Posiadacz prawa nie ponosi opłaty na pokrycie kosztów administracyjnych powstałych w związku z rozpatrywaniem wniosku.</p>	Nie.
<p>Artykuł 22: Ujawnianie informacji</p> <p>Bez uszczerbku dla prawodawstwa Strony dotyczącego prywatności lub poufności informacji:</p> <p>a) Strona może upoważnić swoje właściwe organy do udzielenia posiadaczowi praw informacji dotyczących określonych wysyłek towarów, w tym opisu i ilości towarów, aby pomóc w wykryciu towarów stanowiących naruszenie;</p> <p>b) Strona może upoważnić swoje właściwe organy do udzielenia posiadaczowi praw informacji dotyczących towarów, w tym między innymi opisu i ilości towarów, nazwy i adresu nadawcy, importera, eksportera, lub</p>	<p>Rozporządzenie Rady (WE) Nr 1383/2003</p> <p>Art. 4.</p> <p>(...)</p> <p>2. Zgodnie z obowiązującymi przepisami w danym Państwie Członkowskim, organy celne mogą, bez ujawniania jakiegokolwiek informacji poza faktyczną lub przypuszczalną ilością sztuk i ich rodzajem oraz przed poinformowaniem posiadacza prawa o możliwym naruszeniu, poprosić posiadacza prawa o dostarczenie wszelkich informacji, które mogą być im potrzebne do potwierdzenia swoich podejrzeń.</p> <p>Art. 5</p>	Nie.

<p>odbiorcy, a także, jeśli jest znany, kraju pochodzenia towarów oraz nazwy i adresu producenta towarów, aby pomóc w ustaleniu, o którym mowa w art. 19 (Ustalenie naruszenia);</p> <p>c) jeżeli Strona nie udzieliła swoim właściwym organom upoważnienia, o którym mowa w lit. b), przynajmniej w przypadku towarów przywożonych, kiedy właściwe organy Strony skonfiskowały podejrzane towary, lub w innym przypadku dokonały ustalenia, o którym mowa w art. 19 (Ustalenie naruszenia), że towary powodują naruszenie, Strona upoważnia swoje właściwe organy do udzielenia posiadaczowi praw, w terminie trzydziestu dni¹¹ od dokonania konfiskaty lub ustalenia, informacji dotyczących tych towarów, w tym między innymi opisu i ilości towarów, nazwy i adresu nadawcy, importera, eksportera, lub odbiorcy, a także, jeśli jest znany, kraju pochodzenia towarów oraz nazwy i adresu producenta towarów.</p> <p>(Dla celów niniejszego artykułu dni oznaczają dni robocze)</p>	<p>5. (...)</p> <p>W celach informacyjnych i, w przypadku gdy jest to wiadome, posiadacze prawa powinni również przysyłać wszelkie pozostałe informacje, które mogą być w ich posiadaniu, takie jak:</p> <p>a) wartość przed opodatkowaniem autentycznych produktów na legalnym rynku w kraju, w którym złożono wnioski o podjęcie działania;</p> <p>b) lokalizacja towarów lub zamierzone miejsce przeznaczenia;</p> <p>c) dane szczegółowe umożliwiające identyfikację przesyłki lub opakowań;</p> <p>d) planowana data przybycia lub wysłania towarów;</p> <p>e) użyte środki transportu;</p> <p>f) tożsamość importera, eksportera lub posiadacza praw;</p> <p>g) kraj lub kraje produkcji oraz trasy używane przez handlarzy;</p> <p>h) techniczne różnice, jeżeli są znane, między autentycznymi i podejrzаныmi towarami.</p>	
---	---	--

SEKCJA 4: DOCHODZENIE I EGZEKWOWANIE PRAW W POSTĘPOWANIU KARNYM

<p>Artykuł 23: Przystępstwa</p> <p>1. Każda Strona ustanawia procedury karne i kary, które są stosowane przynajmniej w przypadkach umyślnego podrobienia znaku towarowego lub piractwa praw autorskich lub pokrewnych na skalę handlową. Dla celów niniejszej sekcji działania na skalę handlową obejmują przynajmniej działania prowadzone jako działalność handlowa w celu osiągnięcia bezpośredniej lub pośredniej korzyści ekonomicznej lub handlowej.</p> <p>(Każda Strona traktuje umyślny przywóz lub wywóz towarów oznaczonych podrobionym znakiem towarowym</p>	<p>Art. 305 pwp</p> <p>1. Kto, w celu wprowadzenia do obrotu, oznacza towary podrobionym znakiem towarowym, zarejestrowanym znakiem towarowym, którego nie ma prawa używać lub dokonuje obrotu towarami oznaczonymi takimi znakami, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.</p> <p>(..)</p> <p>3. Jeżeli sprawca uczynił sobie z popełnienia przestępstwa określonego w ust. 1 stałe źródło dochodu</p>	<p>Raczej tak - w zakresie prawa karnego i odpowiedzialności karnej podmiotów zbiorowych ACTA zaostrza minimalne wymogi co do katalogu przestępstw związanych ze znakami towarowymi (etykiety i opakowania).</p> <p>W zakresie prawa autorskiego (filmowanie seansów filmowych): wprowadzenie karalności takich działań nie jest obowiązkowe. Wymagałoby uchwalenia nowego przepisu karnego a</p>
---	--	---

lub pirackich towarów chronionych prawem autorskim na skalę handlową jako bezprawną działalność podlegającą sankcjom karnym na podstawie niniejszego artykułu.

Strona może wywiązać się ze swojego zobowiązania w odniesieniu do przywozu lub wywozu towarów oznaczonych podrobionym znakiem towarowym lub pirackich towarów chronionych prawem autorskim przez uznanie dystrybucji, sprzedaży lub oferowania do sprzedaży takich towarów na skalę handlową za bezprawną działalność podlegającą sankcjom karnym.)

2. Każda Strona ustanawia procedury karne i kary, które będą stosowane w przypadkach umyślnego przywozu i użytku krajowego, w obrocie handlowym i na skalę handlową, etykiet i opakowań:

(Strona może wywiązać się ze swojego zobowiązania w odniesieniu do przywozu etykiet i opakowań przez środki dotyczące dystrybucji.

Strona może wywiązać się ze swoich zobowiązań na podstawie niniejszego ustępu, zapewniając stosowanie procedur karnych i kar w przypadkach usiłowania popełnienia przestępstwa związanego ze znakiem towarowym.)

a) które zostały opatrzone bez zezwolenia znakiem towarowym identycznym ze znakiem towarowym zarejestrowanym na jej terytorium lub niedającym się od niego odróżnić;

oraz

b) które są przeznaczone do użytku w obrocie handlowym towarami lub w związku z usługami, które są identyczne z towarami lub usługami, dla których taki znak towarowy został zarejestrowany,

3. Strona może ustanowić procedury karne i kary w stosownych przypadkach za nieupoważnione kopiowanie dzieł kinematograficznych podczas seansu filmowego w obiekcie wyświetlającym filmy ogólnie otwartym dla publiczności.

4. W odniesieniu do przestępstw określonych w

albo dopuszcza się tego przestępstwa w stosunku do towaru o znacznej wartości, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 5.

Art. 306 pwp

1. W razie skazania za przestępstwo określone w art. 305 ust. 3 sąd orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa materiałów i narzędzi, jak również środków technicznych, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa; jeżeli takie materiały, narzędzia albo środki techniczne nie były własnością sprawcy, sąd może orzec ich przepadek na rzecz Skarbu Państwa.

2. W razie skazania za przestępstwo określone w art. 305 ust. 1 i 2, sąd może orzec przepadek na rzecz Skarbu Państwa materiałów i narzędzi, jak również środków technicznych, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa, chociażby nie były własnością sprawcy.

Art. 292 kk

§ 1. Kto rzecz, o której na podstawie towarzyszących okoliczności powinien i może przypuszczać, że została uzyskana za pomocą czynu zabronionego, nabywa lub pomaga do jej zbycia albo tę rzecz przyjmuje lub pomaga do jej ukrycia, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

§ 2. W wypadku znacznej wartości rzeczy, o której mowa w § 1, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Art. 293 kk

§ 1. Przepisy art. 291 i 292 stosuje się odpowiednio do programu komputerowego.

§ 2. Sąd może orzec przepadek rzeczy określonej w § 1 oraz w art. 291 i 292, chociażby nie stanowiła ona własności sprawcy.

Art. 305 kk

Kto usuwa, podrabia lub przerabia znaki identyfikacyjne,

także zapewne zmian w przepisach o dozwolonym użytku prywatnym

niniejszym artykule, w odniesieniu do których Strona ustanawia procedury karne i kary, Strona ta zapewnia w swoim prawodawstwie odpowiedzialność karną za pomocnictwo.

5. Każda Strona przyjmuje niezbędne, zgodne z jej zasadami prawnymi środki w celu ustanowienia odpowiedzialności, która może być odpowiedzialnością karną, osób prawnych za przestępstwa określone w niniejszym artykule, dla których Strona ustanawia procedury karne i kary. Taka odpowiedzialność pozostaje bez uszczerbku dla odpowiedzialności karnej osób fizycznych, które dopuściły się przestępstwa.

datę produkcji lub datę przydatności towaru lub urządzenia, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

Art. 18 kk

§ 1. Odpowiada za sprawstwo nie tylko ten, kto wykonuje czyn zabroniony sam albo wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, ale także ten, kto kieruje wykonaniem czynu zabronionego przez inną osobę lub wykorzystując uzależnienie innej osoby od siebie, poleca jej wykonanie takiego czynu.

§ 2. Odpowiada za podżeganie, kto chcąc, aby inna osoba dokonała czynu zabronionego, nakłania ją do tego.

§3. Odpowiada za pomocnictwo, kto w zamiarze, aby inna osoba dokonała czynu zabronionego, swoim zachowaniem ułatwia jego popełnienie, w szczególności dostarczając narzędzie, środek przewozu, udzielając rady lub informacji; odpowiada za pomocnictwo także ten, kto wbrew prawnemu, szczególnemu obowiązkowi niedopuszczenia do popełnienia czynu zabronionego swoim zaniechaniem ułatwia innej osobie jego popełnienie.

Art. 19 kk

§ 1. Sąd wymierza karę za podżeganie lub pomocnictwo w granicach zagrożenia przewidzianego za sprawstwo.

§ 2. Wymierzając karę za pomocnictwo sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary.

Art. 16 ust. 1 uokpd

1. Podmiot zbiorowy podlega odpowiedzialności na podstawie ustawy, jeżeli osoba, o której mowa w art. 3, popełniła przestępstwo:

1) przeciwko obrotowi gospodarczemu, określone w:

(...)

e) art. 303-305 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. - Prawo własności przemysłowej (Dz.U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1117, z późn. zm.),

W zakresie prawa karnego w ustawie o prawie autorskim i prawach pokrewnych:

Art. 115 ust. 3 pr. aut.

3. Kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w inny sposób niż określony w ust. 1 lub ust. 2 narusza cudze prawa autorskie lub prawa pokrewne określone w art. 16, art. 17, art. 18, art. 19 ust. 1, art. 191, art. 86, art. 94 ust. 4 lub art. 97, albo nie wykonuje obowiązków określonych w art. 193 ust. 2, art. 20 ust. 1-4, art. 40 ust. 1 lub ust. 2, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

Art. 116 pr. aut.

1. Kto bez uprawnienia albo wbrew jego warunkom rozpowszechnia cudzy utwór w wersji oryginalnej albo w postaci opracowania, artystyczne wykonanie, fonogram, wideogram lub nadanie,

podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

2. Jeżeli sprawca dopuszcza się czynu określonego w ust. 1 w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

3. Jeżeli sprawca uczynił sobie z popełnienia przestępstwa określonego w ust. 1 stałe źródło dochodu albo działalność przestępną, określoną w ust. 1, organizuje lub nią kieruje,

podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 5.

4. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1 działa nieumyślnie,

podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

Art. 117 pr. aut.

1. Kto bez uprawnienia albo wbrew jego warunkom w celu rozpowszechnienia utrwala lub wielokrotnie cudzy

utwór w wersji oryginalnej lub w postaci opracowania, artystyczne wykonanie, fonogram, wideogram lub nadanie,

podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

2. Jeżeli sprawca uczynił sobie z popełnienia przestępstwa określonego w ust. 1 stałe źródło dochodu albo działalność przestępną, określoną w ust. 1, organizuje lub nią kieruje,

podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

Art. 118 pr. aut.

1. Kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przedmiot będący nośnikiem utworu, artystycznego wykonania, fonogramu, wideogramu rozpowszechnianego lub zwielokrotnionego bez uprawnienia albo wbrew jego warunkom nabywa lub pomaga w jego zbyciu albo przedmiot ten przyjmuje lub pomaga w jego ukryciu, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

2. Jeżeli sprawca uczynił sobie z popełnienia przestępstwa określonego w ust. 1 stałe źródło dochodu albo działalność przestępną, określoną w ust. 1, organizuje lub nią kieruje,

podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 5.

3. Jeżeli na podstawie towarzyszących okoliczności sprawca przestępstwa określonego w ust. 1 lub 2 powinien i może przypuszczać, że przedmiot został uzyskany za pomocą czynu zabronionego,

podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Art. 118[1] pr. aut.

1. Kto wytwarza urządzenia lub ich komponenty przeznaczone do niedozwolonego usuwania lub obchodzenia skutecznych technicznych zabezpieczeń przed odtwarzaniem, przegrywaniem lub

	<p>zwielokrotnianiem utworów lub przedmiotów praw pokrewnych albo dokonuje obrotu takimi urządzeniami lub ich komponentami, albo reklamuje je w celu sprzedaży lub najmu,</p> <p>podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 3.</p> <p>2. Kto posiada, przechowuje lub wykorzystuje urządzenia lub ich komponenty, o których mowa w ust. 1,</p> <p>podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.</p> <p>Art. 119 pr. aut.</p> <p>Kto uniemożliwia lub utrudnia wykonywanie prawa do kontroli korzystania z utworu, artystycznego wykonania, fonogramu lub wideogramu albo odmawia udzielenia informacji przewidzianych w art. 47,</p> <p>podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.</p>	
<p>Artykuł 24: Kary</p> <p>Za przestępstwa określone w art. 23 (Przestępstwa) ust. 1, 2 i 4 każda Strona zapewnia kary, które obejmują pozbawienie wolności oraz kary pieniężne w wysokości wystarczającej do odstraszenia od popełnienia naruszenia w przyszłości, zgodnie z wymiarem kar stosowanych za przestępstwa o odpowiadającym ciężarze.</p> <p>(Oczywistym jest, że Strona nie ma obowiązku zapewnienia równolegle możliwości uwięzienia i kar pieniężnych.)</p>	<p>Art. 33 kk</p> <p>§ 1. Grzywnę wymierza się w stawkach dziennych, określając liczbę stawek oraz wysokość jednej stawki; jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, najniższa liczba stawek wynosi 10, zaś najwyższa 540.</p> <p>(...)</p> <p>§ 3. Ustalając stawkę dzienną, sąd bierze pod uwagę dochody sprawcy, jego warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe; stawka dzienna nie może być niższa od 10 złotych, ani też przekraczać 2000 złotych.</p> <p>Art. 53 kk</p> <p>§ 1. Sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod</p>	<p>Tak.</p> <p>ACTA wymaga ustalenia wymiaru kary głównie w oparciu o prewencję negatywną, czyli odstraszenie, przy czym nie precyzuje czy ogólną (odstraszyć innych) czy szczególną (odstraszyć sprawcę). Polskie prawo do tej pory przyjmuje zasadę prewencji pozytywnej.</p>

	<p>uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.</p> <p>Zob. też przepisy wskazane przy art. 23 ACTA;</p>	
<p>Artykuł 25: Konfiskata, przepadek i zniszczenie</p> <p>1. W odniesieniu do przestępstw, o których mowa w art. 23 (Przestępstwa) ust. 1, 2, 3 i 4, dla których Strona ustanawia procedury karne i kary, Strona ta zapewnia swoim właściwym organom prawo do wydania nakazu konfiskaty towarów, co do których istnieje podejrzenie, że są towarami oznaczonymi podrobionym znakiem towarowym lub pirackimi towarami chronionymi prawem autorskim, wszelkich związanych z nimi materiałów i narzędzi wykorzystywanych do popełnienia domniemanego przestępstwa, dokumentacji odnoszącej się do domniemanego przestępstwa oraz majątku pochodzącego z domniemanej działalności naruszającej prawo lub uzyskanego pośrednio lub bezpośrednio w jej wyniku.</p> <p>2. Jeśli Strona wymaga identyfikacji artykułów podlegających konfiskacie przed wydaniem nakazu, o którym mowa w ustępie 1, Strona ta nie wymaga opisu artykułów, który byłby bardziej szczegółowy niż niezbędny do ich identyfikacji w celu konfiskaty.</p> <p>3. W odniesieniu do przestępstw, o których mowa w art. 23 (Przestępstwa) ust. 1, 2, 3 i 4, dla których Strona ustanawia procedury karne i kary, Strona ta zapewnia swoim właściwym organom prawo do wydania orzeczenia przepadku lub nakazu zniszczenia wszystkich towarów oznaczonych podrobionym znakiem towarowym lub pirackich towarów chronionych prawem autorskim. W przypadkach, w których towary oznaczone podrobionym znakiem towarowym lub pirackie towary chronione prawem autorskim nie zostaną zniszczone, właściwe organy zapewniają, poza wyjątkowymi okolicznościami, usunięcie takich towarów z obrotu handlowego w taki</p>	<p>Art. 44 kk</p> <p>§ 1. Sąd orzeka przepadek przedmiotów pochodzących bezpośrednio z przestępstwa.</p> <p>§ 2. Sąd może orzec, a w wypadkach wskazanych w ustawie orzeka, przepadek przedmiotów, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa.</p> <p>§ 3. Jeżeli orzeczenie przepadku określonego w § 2 byłoby niewspółmierne do wagi popełnionego czynu, sąd zamiast przepadku może orzec nawiązkę na rzecz Skarbu Państwa.</p> <p>§ 4. Jeżeli orzeczenie przepadku określonego w § 1 lub 2 nie jest możliwe, sąd może orzec przepadek równowartości przedmiotów pochodzących bezpośrednio z przestępstwa lub przedmiotów, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa.</p> <p>§ 5. Przepadku przedmiotów określonych w § 1 lub 2 nie orzeka się, jeżeli podlegają one zwrotowi pokrzywdzonemu lub innemu uprawnionemu podmiotowi.</p> <p>§ 6. W razie skazania za przestępstwo polegające na naruszeniu zakazu wytwarzania, posiadania, obrotu, przesyłania, przenoszenia lub przewozu określonych przedmiotów, sąd może orzec, a w wypadkach przewidzianych w ustawie orzeka, ich przepadek.</p> <p>§ 7. Jeżeli przedmioty wymienione w § 2 lub 6 nie stanowią własności sprawcy, ich przepadek można orzec tylko w wypadkach przewidzianych w ustawie; w razie współwłasności orzeka się przepadek udziału należącego do sprawcy lub przepadek równowartości tego udziału.</p> <p>§ 8. Objęte przepadkiem przedmioty przechodzą na</p>	<p>W zasadzie nie, ale mogą pojawić się wątpliwości.</p> <p>Zobowiązanie z art. 25 ust. 1 ACTA jest bardzo szerokie, trudno przesądzić, czy istniejące przepisy procedury karnej "wystarczą" aby je wypełnić.</p> <p>Polskie prawo karne nie przewiduje zniszczenia rzeczy jako środka karnego, jedynie przepadek rzeczy i przepadek korzyści majątkowych uzyskanych z przestępstwa.</p>

sposób, aby uniknąć wyrządzenia jakiegokolwiek szkody posiadaczowi praw. Każda Strona dopilnowuje, aby wypadek lub zniszczenie takich towarów odbyło się bez jakiegokolwiek rekompensaty na rzecz sprawcy naruszenia.

4. W odniesieniu do przestępstw, o których mowa w art. 23 (Przestępstwa) ust. 1, 2, 3 i 4, dla których Strona ustanawia procedury karne i kary, Strona ta zapewnia swoim właściwym organom prawo do wydania orzeczenia przypadku lub nakazu zniszczenia materiałów i narzędzi wykorzystywanych głównie do wytwarzania towarów oznaczonych podrobionym znakiem towarowym lub pirackich towarów chronionych prawem autorskim oraz, przynajmniej w przypadku poważnych przestępstw, majątku pochodzącego z działalności naruszającej prawo lub uzyskanego pośrednio lub bezpośrednio w jej wyniku. Każda Strona dopilnowuje, aby wypadek lub zniszczenie takich materiałów, narzędzi lub majątku odbyło się bez jakiegokolwiek rekompensaty na rzecz sprawcy naruszenia.

W odniesieniu do przestępstw określonych w art. 23 (Przestępstwa) ust. 1, 2, 3 i 4, dla których Strona ustanawia procedury karne i kary, Strona ta może zapewnić swoim właściwym organom sądowym prawo do wydania nakazu:

- a) konfiskaty majątku, którego wartość odpowiada wartości majątku pochodzącego z domniemanej działalności naruszającej prawo lub uzyskanego pośrednio lub bezpośrednio w jej wyniku; oraz
- b) przypadku majątku, którego wartość odpowiada wartości majątku pochodzącego z działalności naruszającej prawo lub uzyskanego pośrednio lub bezpośrednio w jej wyniku.

własność Skarbu Państwa z chwilą uprawomocnienia się wyroku.

Art. 45 kk

§ 1. Jeżeli sprawca osiągnął z popełnienia przestępstwa, chociażby pośrednio, korzyść majątkową niepodlegającą przypadkowi przedmiotów wymienionych w art. 44 § 1 lub 6, sąd orzeka wypadek takiej korzyści albo jej równowartości. Wypadku nie orzeka się w całości lub w części, jeżeli korzyść lub jej równowartość podlega zwrotowi pokrzywdzonemu lub innemu podmiotowi.

§ 2. W razie skazania za przestępstwo, z którego popełnienia sprawca osiągnął, chociażby pośrednio, korzyść majątkową znacznej wartości, uważa się, że mienie, które sprawca objął we władanie lub do którego uzyskał jakikolwiek tytuł w czasie popełnienia przestępstwa lub po jego popełnieniu, do chwili wydania chociażby nieprawomocnego wyroku, stanowi korzyść uzyskaną z popełnienia przestępstwa, chyba że sprawca lub inna zainteresowana osoba przedstawi dowód przeciwny.

§ 3. Jeżeli okoliczności sprawy wskazują na duże prawdopodobieństwo, że sprawca, o którym mowa w § 2, przeniósł na osobę fizyczną, prawną lub jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, faktycznie lub pod jakimkolwiek tytułem prawnym, mienie stanowiące korzyść uzyskaną z popełnienia przestępstwa, uważa się, że rzeczy będące w samoistnym posiadaniu tej osoby lub jednostki oraz przysługujące jej prawa majątkowe należą do sprawcy, chyba że zainteresowana osoba lub jednostka organizacyjna przedstawi dowód zgodnego z prawem ich uzyskania.

§ 4. Przepisy § 2 i 3 stosuje się także przy dokonaniu zajęcia stosownie do przepisu art. 292 § 2 Kodeksu postępowania karnego, przy zabezpieczeniu grożącego wypadku korzyści oraz przy egzekucji tego środka. Osoba lub jednostka, której dotyczy domniemanie ustanowione w § 3, może wystąpić z powództwem przeciwko Skarbowi Państwa o obalenie tego

domniemania; do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy postępowanie egzekucyjne ulega zawieszeniu.

§ 5. W razie współwłasności orzeka się przepadek udziału należącego do sprawcy lub przepadek równowartości tego udziału.

§ 6. Objęta przepadkiem korzyść majątkowa lub jej równowartość przechodzi na własność Skarbu Państwa z chwilą uprawomocnienia się wyroku, a w wypadku, o którym mowa w § 4 zdanie drugie, z chwilą uprawomocnienia się wyroku oddalającego powództwo przeciwko Skarbowi Państwa.

Art. 291 kk

§ 1. Kto rzecz uzyskaną za pomocą czynu zabronionego nabywa lub pomaga do jej zbycia albo tę rzecz przyjmuje lub pomaga do jej ukrycia, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. § 2. W wypadku mniejszej wagi, sprawca podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

Art. 292 kk

§ 1. Kto rzecz, o której na podstawie towarzyszących okoliczności powinien i może przypuszczać, że została uzyskana za pomocą czynu zabronionego, nabywa lub pomaga do jej zbycia albo tę rzecz przyjmuje lub pomaga do jej ukrycia, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

§ 2. W wypadku znacznej wartości rzeczy, o której mowa w § 1, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Art. 293 kk

§ 1. Przepisy art. 291 i 292 stosuje się odpowiednio do programu komputerowego.

§ 2. Sąd może orzec przepadek rzeczy określonej w § 1 oraz w art. 291 i 292, chociażby nie stanowiła ona własności sprawcy.

	<p>Art. 121 pr. aut.</p> <p>1. W wypadku skazania za czyn określony w art. 115, 116, 117, 118 lub 118[1], sąd orzeka przepadek przedmiotów pochodzących z przestępstwa, chociażby nie były własnością sprawcy.</p> <p>2. W wypadku skazania za czyn określony w art. 115, 116, 117 lub 118, sąd może orzec przepadek przedmiotów służących do popełnienia przestępstwa, chociażby nie były własnością sprawcy.</p> <p>Art. 217 kpk</p> <p>§ 1. Rzeczy mogące stanowić dowód w sprawie lub podlegające zajęciu w celu zabezpieczenia kar majątkowych, środków karnych o charakterze majątkowym albo roszczeń o naprawienie szkody należy wydać na żądanie sądu lub prokuratora, a w wypadkach nie cierpiących zwłoki – także na żądanie Policji lub innego uprawnionego organu.</p> <p>Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie rozciągnięcia stosowania przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji z dnia 28 lutego 2011 (Dz.U. Nr 46, poz. 237)</p> <p>§ 3.</p> <p>Przepisy działu II rozdziału 6 ustawy dotyczące przechowywania, oszacowania i sprzedaży ruchomości stosuje się do ruchomości:</p> <p>1) które stały się własnością Skarbu Państwa albo powiatu na podstawie:</p> <p>a) prawomocnego orzeczenia przepadku przedmiotów, wydanego w postępowaniu karnym, w postępowaniu w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe, w postępowaniu administracyjnym, w postępowaniu cywilnym oraz w postępowaniu w sprawach o wykroczenia (...)</p>	
<p>Artykuł 26: Dochodzenie i egzekwowanie praw w</p>	<p>Art. 310 pwp</p>	<p>W zasadzie nie, ale trudno powiedzieć,</p>

postępowaniu karnym z urzędu

Każda Strona zapewnia swoim właściwym organom, w stosownych przypadkach, możliwość działania z własnej inicjatywy, by rozpocząć dochodzenie lub działanie prawne w odniesieniu do przestępstw określonych w art. 23 (Przestępstwa) ust. 1, 2, 3 i 4, dla których Strona ustanawia procedury karne i kary.

1. Ściganie sprawców przestępstw określonych w art. 303, art. 304 i art. 305 ust. 1 i 2 następuje na wniosek pokrzywdzonego.

Art. 122 pr. aut.

Ściganie przestępstw określonych w art. 116 ust. 1, 2 i 4, art. 117 ust. 1, art. 118 ust. 1, art. 118[1] oraz art. 119 następuje na wniosek pokrzywdzonego.

które przypadki będą uznane za “stosowne”.

W tej chwili większość przestępstw dotyczących praw autorskich i prawa własności przemysłowej jest ścigana na wniosek.

Wydaje się, że przynajmniej przestępstwo z art. 116 ust. 2 pr. aut. też powinno być ścigane z oskarżenia publicznego w kontekście brzmienia art. 26 ACTA.

SEKCJA 5: DOCHODZENIE I EGZEKWOWANIE PRAW WŁASNOŚCI INTELEKTUALNEJ W ŚRODOWISKU CYFROWYM

Artykuł 27: Dochodzenie i egzekwowanie w środowisku cyfrowym

1. Każda Strona zapewnia w swoim prawodawstwie, w stopniu określonym w sekcjach 2 (Dochodzenie i egzekwowanie praw w postępowaniu cywilnym) i 4 (Dochodzenie i egzekwowanie praw w postępowaniu karnym) dostępność procedur dochodzenia i egzekwowania, tak aby umożliwić skuteczne działania przeciwko naruszaniu praw własności intelektualnej, które odbywa się w środowisku cyfrowym, w tym dorażne środki zapobiegające naruszeniom i środki odstraszające od dalszych naruszeń.

2. W odniesieniu do ust. 1 procedury dochodzenia i egzekwowania każdej Strony stosuje się do naruszenia prawa autorskiego lub praw pokrewnych za pośrednictwem sieci cyfrowych, które może obejmować bezprawne wykorzystanie środków powszechnego rozpowszechniania w celu dokonania naruszenia. Procedury są stosowane w sposób, który pozwala uniknąć tworzenia barier dla zgodnej z prawem działalności, w tym handlu elektronicznego, oraz, zgodnie z prawodawstwem Strony, zachowuje podstawowe zasady, takie jak wolność słowa, sprawiedliwy proces i

W zakresie dochodzenia roszczeń z zakresu autorskich praw majątkowych i praw pokrewnych:

Art. 80 ust. 1 pkt 3 podpkt c) pr. aut.

1. Sąd właściwy do rozpoznania spraw o naruszenie autorskich praw majątkowych miejsca, w którym sprawca wykonuje działalność lub w którym znajduje się jego majątek, także przed wytoczeniem powództwa rozpoznaje, nie później niż w terminie 3 dni od dnia złożenia w sądzie, wniosek mającego w tym interes prawny:

1) o zabezpieczenie dowodów oraz o zabezpieczenie związanych z nimi roszczeń;

(...)

3) o zobowiązanie innej niż naruszający osoby do udzielenia informacji, które mają znaczenie dla roszczeń, określonych w art. 79 ust. 1, o pochodzeniu, sieciach dystrybucji, ilości i cenie towarów lub usług naruszających autorskie prawa majątkowe, jeżeli:

c) stwierdzono, że świadczy ona usługi wykorzystywane w działaniach naruszających autorskie prawa majątkowe,

W zasadzie nie.

Po uchyleniu w 2011 r. art. 29 ustawy o ochronie danych osobowych nie ma w polskim prawie wyraźnej regulacji odpowiadającej art. 27 ust. 4 ACTA, choć część z tych informacji można uzyskać w oparciu o art. 80 pr. aut.

Bardzo enigmatyczny jest natomiast art. 27 ust. 3 ACTA - do tej pory nie było w polskim prawie regulacji, która upoważniałaby organy Państwa do “wspierania wspólnych wysiłków przedsiębiorców” w zwalczaniu naruszeń praw własności intelektualnej.

prywatność¹⁶.

(Na przykład, bez uszczerbku dla prawodawstwa Strony, przyjęcie lub utrzymanie systemu przewidującego ograniczenie odpowiedzialności dostawców usług internetowych lub środków zaradczych skierowanych przeciwko nim przy jednoczesnym zachowaniu uzasadnionych interesów podmiotu prawa autorskiego)

3. Każda Strona dąży do wspierania wspólnych wysiłków przedsiębiorców na rzecz skutecznego zwalczania naruszeń praw związanych ze znakami towarowymi, praw autorskich lub pokrewnych, przy jednoczesnym zachowaniu zgodnej z prawem konkurencji oraz, zgodnie z prawodawstwem Strony, podstawowych zasad, takich jak wolność słowa, sprawiedliwy proces i prywatność.

4. Strona może, zgodnie ze swoimi przepisami ustawodawczymi i wykonawczymi, zapewnić swoim właściwym organom prawo do wydania dostawcy usług internetowych nakazu niezwłocznego ujawnienia posiadaczowi praw informacji wystarczających do

zidentyfikowania abonenta, którego konto zostało użyte do domniemanego naruszenia, jeśli ten posiadacz praw złożył wystarczające pod względem prawnym roszczenie dotyczące naruszenia praw związanych ze znakami towarowymi, praw autorskich lub pokrewnych i informacje te mają służyć do celów ochrony lub dochodzenia i egzekwowania tych praw. Procedury są stosowane w sposób, który pozwala uniknąć tworzenia barier dla zgodnej z prawem działalności, w tym handlu elektronicznego, oraz, zgodnie z prawodawstwem Strony, zachowuje podstawowe zasady, takie jak wolność słowa, sprawiedliwy proces i prywatność.

5. Każda Strona zapewnia właściwą ochronę prawną oraz skuteczne środki ochrony prawnej przeciwko obchodzeniu skutecznych środków technicznych¹⁷ stosowanych przez autorów, wykonawców lub producentów nagrań w związku z wykonywaniem swoich praw, które ograniczają podejmowanie wobec ich dzieł, występów i nagrań działań, na które autorzy, wykonawcy lub producenci tych nagrań nie udzielili zezwolenia lub które nie są prawnie

lub

(...)

Art. 79 ust. 6-7 pr. aut.

6. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w przypadku usuwania lub obchodzenia technicznych zabezpieczeń przed dostępem, zwielokrotnianiem lub rozpowszechnianiem utworu, jeżeli działania te mają na celu bezprawne korzystanie z utworu.

7. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio w przypadku usuwania lub zmiany bez upoważnienia jakichkolwiek elektronicznych informacji na temat zarządzania prawami autorskimi lub prawami pokrewnymi, a także świadomego rozpowszechniania utworów z bezprawnie usuniętymi lub zmodyfikowanymi takimi informacjami.

Art. 101 pr. aut.

Do artystycznych wykonań, fonogramów, wideogramów, nadań programów, pierwszych wydań oraz wydań naukowych i krytycznych stosuje się odpowiednio przepisy (...) art. 79 i art. 80.

W zakresie programów komputerowych:

Art. 77 pr. aut.

Uprawniony może domagać się od użytkownika programu komputerowego zniszczenia posiadanych przez niego środków technicznych (w tym programów komputerowych), których jedynym przeznaczeniem jest ułatwianie niedozwolonego usuwania lub obchodzenia technicznych zabezpieczeń programu.

W zakresie prawa karnego:

Art. 118 pr. aut.

1. Kto wytwarza urządzenia lub ich komponenty

dozwolone.

(Na przykład, bez uszczerbku dla prawodawstwa Strony, przyjęcie lub utrzymanie systemu przewidującego ograniczenie odpowiedzialności dostawców usług internetowych lub środków zaradczych skierowanych przeciwko nim przy jednoczesnym zachowaniu uzasadnionych interesów podmiotu prawa autorskiego)

6. Aby zapewnić właściwą ochronę prawną oraz skuteczne środki ochrony prawnej, o których mowa w ust. 5, każda ze Stron zapewnia właściwą ochronę prawną co najmniej w odniesieniu do:

a) w stopniu określonym swoim prawodawstwem:

(i) nieupoważnionego obchodzenia skutecznego środka technicznego dokonanego świadomie lub z dużym prawdopodobieństwem świadomie; oraz

(ii) oferowania do publicznej sprzedaży urządzenia lub produktu, włącznie z programami komputerowymi, lub usługi jako metody obchodzenia skutecznego środka technicznego; oraz

b) produkcji, przywozu lub rozpowszechniania urządzeń lub produktów, włącznie z programami komputerowymi, lub świadczenia usług, które:

(i) są głównie zaprojektowane lub wyprodukowane w celu obchodzenia skutecznego środka technicznego; lub

(ii) mają jedynie ograniczony cel handlowy inny niż obchodzenie skutecznego środka technicznego¹⁸.

(Przy wprowadzaniu w życie postanowień ust. 5 i 6 żadna ze Stron nie ma obowiązku wymagania, by sposób zaprojektowania lub dobór części i elementów produktów elektroniki użytkowej, produktów telekomunikacyjnych lub komputerowych zapewniał odpowiedź na konkretny środek techniczny, o ile produkt ten nie narusza w inny sposób środków Strony wprowadzających w życie postanowienia niniejszych ustępów.)

7. W celu ochrony podanych w formie elektronicznej informacji o zarządzaniu prawami¹⁹ każda ze Stron

przeznaczone do niedozwolonego usuwania lub obchodzenia skutecznych technicznych zabezpieczeń przed odtwarzaniem, przegrywaniem lub zwielokrotnianiem utworów lub przedmiotów praw pokrewnych albo dokonuje obrotu takimi urządzeniami lub ich komponentami, albo reklamuje je w celu sprzedaży lub najmu, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 3.

2. Kto posiada, przechowuje lub wykorzystuje urządzenia lub ich komponenty, o których mowa w ust. 1, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

I inne przepisy karne wskazane przy art. 23-25 ACTA;

zapewnia odpowiednią ochronę prawną oraz skuteczne środki ochrony prawnej przeciwko każdemu, kto świadomie i bez zezwolenia dopuszcza się jednego z następujących czynów, wiedząc lub - gdy chodzi o środki cywilnoprawne - mając uzasadnione podstawy, by wiedzieć, że czyn ten spowoduje, umożliwi, ułatwi lub ukryje naruszenie jakichkolwiek praw autorskich lub pokrewnych:

a) usuwania lub zmiany jakichkolwiek podanych w formie elektronicznej informacji o zarządzaniu prawami;

b) rozpowszechniania, przywozu w celu rozpowszechniania, nadawania, komunikowania lub publicznego udostępniania artystycznych dzieł, wykonań lub nagrań ze świadomością, że podane w formie elektronicznej informacje o zarządzaniu prawami zostały usunięte lub zmienione bez zezwolenia.

(Dla celów niniejszego artykułu informacje o zarządzaniu prawami oznaczają:

a) informacje, które identyfikują dzieło, wykonanie lub nagranie; autora dzieła, wykonawcę wykonania lub producenta nagrania; lub właściciela jakichkolwiek praw do dzieła, wykonania lub nagrania;

b) informacje o warunkach i sposobach korzystania z dzieła, wykonania lub nagrania; lub

c) wszelkie numery i kody, poprzez które informacje opisane w lit. a) i b) są wyrażane; jeśli którakolwiek z tych informacji dołączona jest do egzemplarza dzieła, wykonania lub nagrania lub występuje w związku z publicznym komunikowaniem lub udostępnianiem dzieła, wykonania lub nagrania.)

8. Przy zapewnianiu właściwej ochrony prawnej oraz skutecznych środków prawnych zgodnie z postanowieniami ust. 5 i 7 Strona może przyjąć lub utrzymać stosowne ograniczenia lub wyłączenia środków wdrażających postanowienia ust. 5, 6 i 7. Obowiązki określone w ust. 5, 6 i 7 nie naruszają przepisów prawa Strony dotyczących praw, ograniczeń, wyłączeń lub środków obrony przed naruszeniem prawa autorskiego

lub praw pokrewnych.		
Rozdział III: Praktyki w zakresie dochodzenia i egzekwowania		
Artykuł 28: Wiedza fachowa, informacje i koordynacja krajowa w dziedzinie dochodzenia i egzekwowania Artykuł 29: Zarządzanie w sytuacjach transgranicznych Artykuł 30: Przejrzystość Artykuł 31: Świadomość społeczna Artykuł 32: Kwestie związane z ochroną środowiska przy niszczeniu towarów stanowiących naruszenie		
Rozdział IV		
WSPÓŁPRACA MIĘDZYNARODOWA		
Artykuł 33: Współpraca międzynarodowa Artykuł 34: Wymiana informacji Artykuł 35: Budowanie zdolności i pomoc techniczna		
Rozdział V		
POSTANOWIENIA INSTYTUCJONALNE		
Artykuł 36: Komitet ds. ACTA Artykuł 37: Punkty kontaktowe Artykuł 38: Konsultacje		

Rozdział VI: Postanowienia końcowe

Artykuł 39: Podpisanie
Artykuł 40: Wejście w życie
Artykuł 41: Wystąpienie
Artykuł 43: Przystąpienie
Artykuł 44: Teksty Umowy
Artykuł 45: Depozytariusz

Podsumowując, ogromna większość przepisów ACTA ma już swoje „odpowiedniki” w polskim i unijnym systemie prawa. Oznacza to, że ACTA nie wprowadzi rewolucyjnych zmian i dla osiągnięcia zgodności prawa polskiego z tą umową raczej nie będzie konieczna znacząca modyfikacja obecnego stanu prawnego. Niektóre regulacje prawa polskiego już teraz są bardziej rygorystyczne, niż wymaga tego ACTA. Oczywiście, nie mniej ważna od samego tekstu będzie praktyka, czyli interpretacja ACTA przez Państwa-strony i przez sądy. W tej chwili nie jesteśmy w stanie dokładnie przewidzieć wpływu tej praktyki na nasze wstępne wnioski.

Istotnym skutkiem wejścia w życie ACTA będzie natomiast utrudnienie wprowadzania potencjalnych zmian w obecnie obowiązującym systemie ochrony praw własności intelektualnej. Po wejściu w życie ACTA, modyfikacja tego systemu będzie wymagała nie tylko osiągnięcia porozumienia w ramach samej Unii Europejskiej, ale również zgody innych Państw-stron ACTA, takich jak Stany Zjednoczone, Japonia czy Australia.

Wojciech Jarosiński

Mikołaj Rogowski

Bohdan Widła

Maciej Zackiewicz